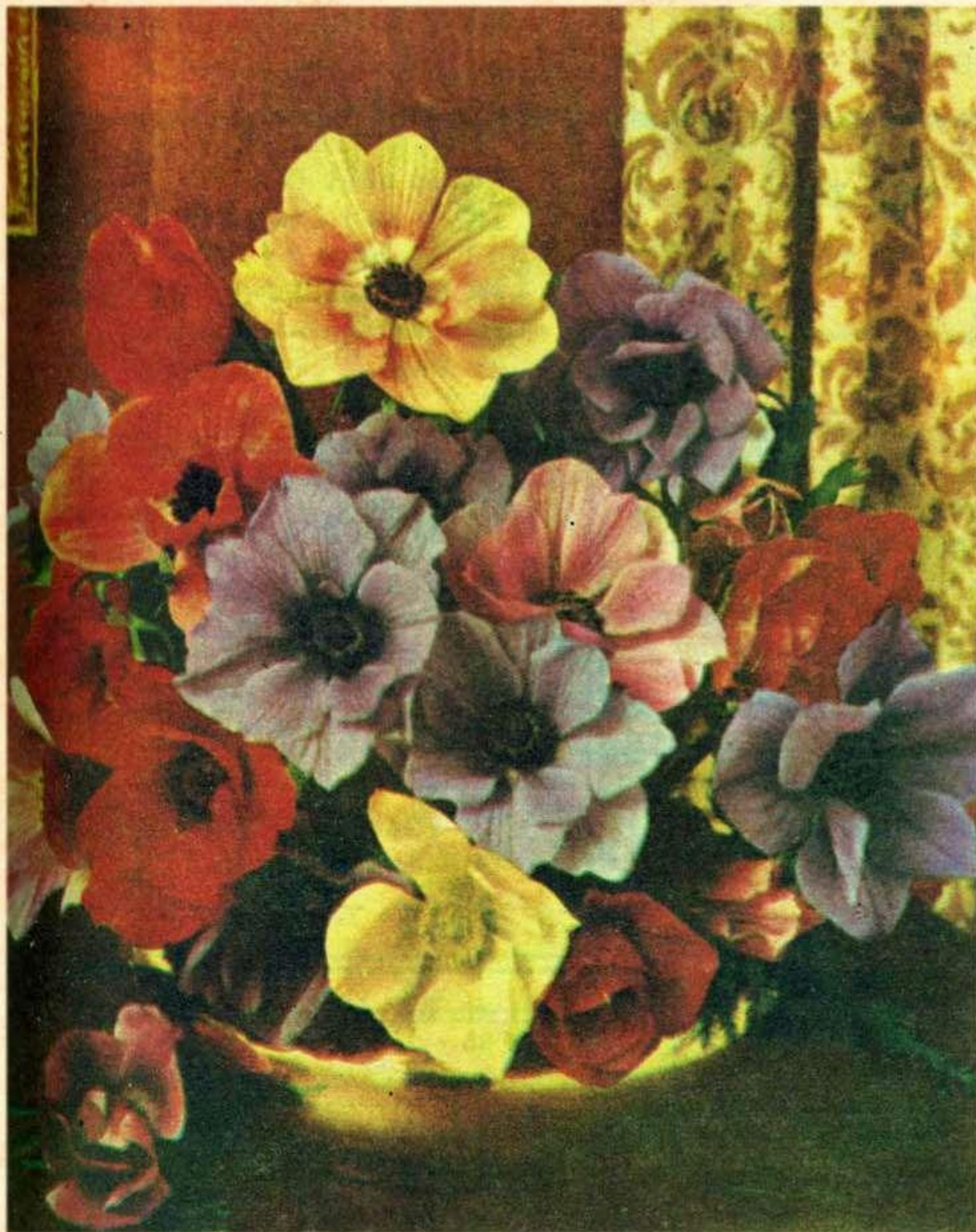

thánh kinh

nguyệt-san

CƠ-QUAN
BỒI-LINH
HỘI-THÁNH
TIN-LÀNH
VIỆT-NAM

407

THÁNG 7 VÀ 8
1973

Suy-gẫm

TRONG MỘT NHÀ LỚN, KHÔNG NHƯNG CÓ BÌNH VÀNG
BÌNH BẠC MÀ THÔI, CŨNG CÓ CẢI BẰNG GỖ BẰNG ĐẤT
NỮA, THỨ THÌ DỪNG VIỆC SANG, THỨ THÌ DỪNG VIỆC
HÈN... AI GIỮ MÌNH CHO KHỎI NHỮNG ĐIỀU Ô-UẾ, THÌ SẼ
NHƯ CẢI BÌNH QUÍ-TRỌNG...

II Ti-mô-thê 2 : 20-21

Trong số này:

* HỘI-NGHỊ THÔNG-CÔNG TRUYỀN-GIÁO Á-CHÂU * TUỔI TRẺ ĐẢM-ĐANG (thơ) * PHƯỚC * NGUYỄN-NHÂN SA-SÚT CỦA HỘI-THÁNH NGÀY NAY * MỘT TRANG TƯ-TUỞNG * QUYỀN-NĂNG CỦA THẬP-TỰ-GIÁ (tiếp-theo) * THÊM SỨC CHO THẦN-LINH * VƯỜN CÂY XANH: Côtôsan — Thiếu-niên hôm nay và cho tương-lai — Đổ Kinh-thánh — Sinh-hoạt Thiếu-nhi HT Bình-nguyên — Hộp thơ VCX * ÔNG BÚA VÀ ÔNG THỢ GỖM * ĐƯỢC ƠN NÊN PHẢI BIẾT ƠN (thơ) * MỘT CHÚT MẶT ONG * TIN-TỨC HỘI-THÁNH * TIN VUI, BUỒN * SINH-HOẠT TRUYỀN-GIÁO V.V...

HỘP THƠ
TÒA SOẠN

Bồn báo hân-hạnh nhận được bài. Xin thành-thật cảm ơn: *Vấn-đề chúng ta* của bạn Trần trọng Luật, — *Có những dòng sông* (thơ) của Võ ngọc Thanh, — *Sưu-tầm tài-liệu* của TĐ Nguyễn văn Năm, — *Một ngày không quên* của Trần thanh Huy, — *Ơn cứu tử hoàn sinh* của MS Nguyễn hữu Dục, — *Hai bài làm chứng* của Giáo-viên Y Thet Ayun.

HOAN-NGHINH «CHƯƠNG-TRÌNH
NGHIÊN-CỨU PHÚC-ÂM»

Một chương-trình khuyến-trương giáo-dục thần-học, mệnh danh «Chương-trình Nghiên-cứu Phúc-âm» gồm 2 cấp tương-đương với chương-trình Cử-nhân thần-học và chương-trình Ngũ niên TKTHV Nha-trang, đặc-biệt dành cho các vị chấp-sự, sinh-viên, thanh-niên, tín-hữu chưa có thể đến học ngay tại Trường Kinh-thánh hoặc Thần-học-viện, được mở bắt đầu từ tháng 8 năm 1973 này. Ngày nhận đơn xin học kỳ thứ nhất niên-khóa 1973-74 đã được ấn-định vào trước ngày 1-8-73 và kỳ hai vào trước ngày 1-2-74.

Muốn biết chương-trình, điều-kiện, thê-thức nhập học cùng phương-pháp học, xin do nơi:

Mục-sư LÊ-HOÀNG-PHU

Giám-đốc Học-vụ

Chương-trình Nghiên-cứu Phúc-âm

Hộp thơ 2576, Saigon

Chúa-nhật 12-8-1973

NGÀY HỘI GHI-ĐỀ-ÔN

Chúa-nhật 2-9-1973

NGÀY THẦN-HỌC-VIỆN

Cầu-nguyện, cổ-động dâng
tiền ủng-hộ các cơ-quan
nêu trên

thánh kính
nguyệt san

CƠ - QUAN BỒI - LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH

TÒA-SOẠN VÀ QUẢN-LÝ
14 Hồng-Bàng, Saigon 5
Hộp thơ 329, Saigon

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút
MỤC-SƯ ĐOÀN-VĂN-MIẾNG

Tổng Thư-ký Tòa-soạn
MỤC-SƯ NGUYỄN-THANH-HÀNG

Quản-lý
MỤC-SƯ LƯU-VĂN-MÃO

LỆ MUA BÁO

Một số thường: 50 đồng
Trọn năm = 500 đồng
(10 hoặc 11 số
kề cả số đặc biệt)

T.K.N.S.

Giấy phép xuất bản do Nghị-định Bộ
Thông-Tin Saigon số 125/VPTN ngày 3-2-1951

SỐ BÁO NÀY PHÁT-HÀNH NGÀY 15-8-1973

Hội-Nghị Thông-Công Truyền - Giáo Á - Châu

MS Đoàn-văn-Miêng và MS Phạm-văn-Năm là Hội-trưởng và Trưởng-ban Truyền-giáo của Hội-thánh Tin-Lành Việt-nam vừa đi dự Hội-nghị Thông-Công Truyền giáo Á-châu lần thứ 2 tại Ma-ni-la (Phi-luật-tân) ngày 18, 19, 20/6/1973.

Hội-nghị các Hội-thánh Á-châu lần thứ 5 do Hội Truyền-giáo Phước-âm Liên-hiệp tổ-chức tại Bangkok vào tháng 2 năm 1969 đã quyết-định thành-lập Hội nghị Thông-Công Truyền-giáo Á-Châu. Hội-nghị này đã họp lần thứ nhứt tại Sài-gon ngày 2-4/3/1970 gồm các đại-biêu của các Hội-thánh Á-châu có Ủy-ban Truyền-giáo như Ấn-độ, Hồng-kông, Nhật-bản, Phi-luật-tân và Việt-nam.

Trong 3 ngày liền, Hội-nghị Thông-công Truyền-giáo Á-châu đã trao-đổi kinh-nghiệm, thảo-luận đường-lối hoạt động trong công-cuộc Truyền-giáo quốc nội và quốc-ngoại. Mỗi Hội-thánh Quốc gia đều được khích-lệ phải hoàn-tất sứ-mạng: « Hãy đi khắp thế-gian, giảng

Tin-lành cho mọi người », xem đó là lẽ sống của mình.

Riêng Hội-thánh Việt-nam, ngoài trách nhiệm giảng Tin-lành cho đồng-bào sắc-tộc trên miền cao-nguyên, còn phải nghĩ đến Việt-kiều tại Cao-miên, Ai-lao, Thái-lan và Pháp cùng các dân-tộc bản-xứ. Niềm hân-diện của Hội-thánh Việt-nam tại các Hội-nghị quốc-tế là chúng ta có Ủy-ban Truyền-giáo. Nhưng chúng ta không khỏi băn-khoăn, vì ngay tại miền cao-nguyên vẫn còn một số chi-phái chưa được nghe Tin-lành. Trên Nam-vang (Phnompenh) chưa có người thay cho MS Nguyễn-duy-Xuân, trên Vạn-tượng (Vientiane) cũng chưa có người thay cho MS Nguyễn-hậu-Nhương, chưa tìm được người qua Ba-lê (Pháp). Chúng ta thiếu cả tài-lực lẫn nhân-lực.

Vậy xin toàn-thể Hội-thánh tận-tâm cầu-nguyện Chúa cho chúng ta có đủ cả 2 phương-diện nêu trên. Hãy cực-lực cõ-võ người đi học Kinh-thánh và

dâng mình cho công-cuộc truyền-giáo. Đồng-thời cực-lực cõ-võ mỗi tín-hữu dự phần đóng góp vào quỹ Truyền-giáo không những là ngày Truyền-giáo mỗi năm một lần mà hàng tháng gửi thẳng về quỹ Trung ương hoặc qua quỹ Truyền giáo của chi-hội. Nhơn-tiện cũng xin nhắc-nhở mỗi chi-hội trên toàn-quốc vui lòng lập và duy-trì quỹ Truyền-giáo. Có như vậy mới cung - ứng kịp thời nhu-cầu cấp-bách của công-cuộc truyền-giáo trong nước và ngoài nước.

Các Hội-thánh Á-châu gửi Giáo-sĩ ra ngoại quốc :

— Nhật bản	2
— Hồng-kông	13
— Ấn-độ	2
— Phi-luật-tân	4
— Việt-nam	2

Và gửi Truyền-giáo đến các sắc tộc :

— Ấn-độ	2
— Phi-luật-tân	42
— Việt-nam	16

Ủy-ban Thông-công Truyền - giáo Á-châu niên khóa 1970-73 là :

Chủ-tịch : Mục-sư R.P. Chavan, Ấn-độ

Phó Chủ - tịch : Tấn-sĩ Phi-lip Teng, Hồng-kông.

Thư-ký Thủ-quỹ : Ông J.T. Sirwaiya, Ấn-độ.

Thư-ký Tòa-soạn : Mục-sư Loodigano Madrigal, Phi-luật-tân.

Ủy-ban Thông - công Truyền - giáo Á-châu niên khóa 1973-76 là :

Chủ-tịch : Mục-sư R.P. Chavan, Ấn-độ

Phó Chủ-tịch I : Tấn - sĩ Philip Teng, Hồng-kông

Phó Chủ-tịch II : Mục - sư Đoàn-văn-Miêng, Việt-nam.

Thư-ký Thủ-quỹ : Ông J.T. Sirwaiya, Ấn-độ.

Thư-ký Tòa-soạn : Mục-sư Loodigano Madrigal, Phi-luật-tân.

Ủy-ban Truyền-giáo Hải-ngoại của Hội Truyền-giáo Phước-âm Liên-hiệp là Cố-vấn.

Ủy-ban Thông - công Truyền - giáo Á-châu có một tập nội-san bằng Anh-ngữ tên là « Asian Missionary Trumpet », xuất bản tại Hồng-kông 3 tháng một lần, mỗi lần 2.000 tập do MS Madrigal làm Thư ký Tòa-soạn. Mỗi lần xuất - bản tốn độ 40 Mỹ-kim do Ủy-ban Truyền-giáo mỗi quốc-gia đài thọ mỗi năm 1 lần.

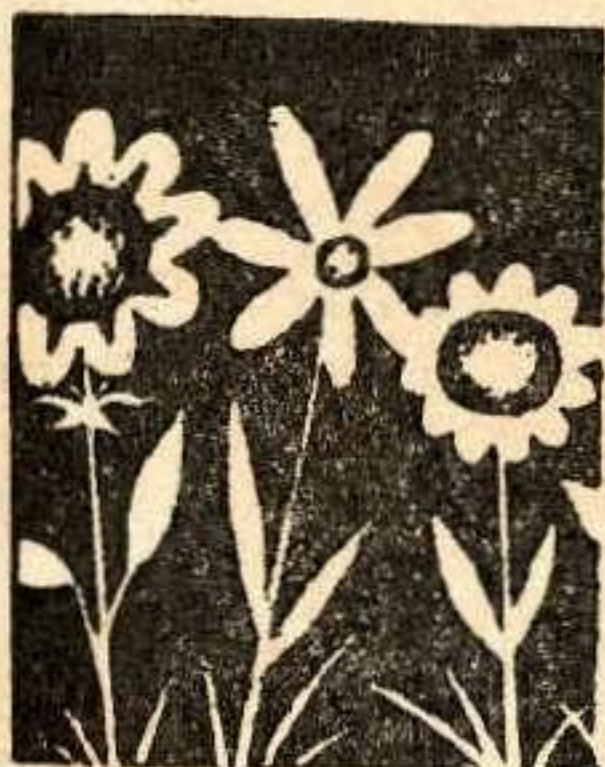
Niên - liễm của mỗi Ủy - ban Truyền-giáo là 10 Mỹ kim.

Bắt đầu từ sau Hội - nghị lần thứ 2 tại Manila, Chủ-tịch MS R. P. Chavan sẽ được biệt riêng để đi thăm - viếng, giảng-dạy và khích-lệ các Hội-thánh Á-châu về Truyền-giáo. Xin cầu - nguyện cho ông có đủ ớn và sức, cũng như cho gia-đình ông có đủ mọi nhu-cầu.

T.K.N.S.

THÀNH-KINH N.S.

Tuổi Trẻ Đắm Đang

Gió vẫn thổi giữa hồn tôi náo nức
Hòa đêm nay tình ái cõi Thiên đàng
Mùa hợp bạn Tin Lành vang Thánh-đức
Tuổi trẻ này ôi tuổi trẻ đắm đang.

Sóng vẫn dậy thắm lòng ta chất ngất
Giữa biển đời dâu bể những hồng ân
Ta sung sướng ca ngợi vang khắp đất
Halelugia trầm bổng biết bao lần

Lửa vẫn hực tràn linh thần nóng nãy
Mà đêm nay tôi sấm động trong hồn
Và khát sống dâng đời cho hết thảy
Cõi lòng người mang nỗi chết cô-đơn

Chữ vẫn cuộn nước trường sanh vẫn chảy
Dòng sông kia lờ-lặng thảng năm ngày
Tôi đã trôi xác thân này mọn-mảy
Tìm khung trời ân-sủng cõi tương lai

Và đã trọn bóng trời mây thạch thảo
Tôi ca vang lòng Thiên Chúa nhơn từ
Đây tiếng nhạc với khung trời diễm ảo
Người hỡi người trung tín nhé muôn thu

Và đã trọn bóng oai hùng tuổi trẻ
Hắn ngày mai là chiến thắng huy hoàng
Tôi tha-thiết tình yêu trời vẹn-vẻ
Tuổi trẻ này mãi mãi vẫn... đắm đang

福

PHƯỚC

Bài của Mục-sư ĐOÀN-VĂN-MIÊNG
Hội-trưởng
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM

«Ngài thương-yêu dân-sự Ngài, các thánh của Ngài đều ở trong tay Ngài,
quì xuống chơn Ngài để lãnh những lời của Ngài.»

(Phục 33:3)

MUỐN xua-đuổi đám mây-mù buồn-bã, ngã lòng, thiết-tưởng không có gì hữu-hiệu bằng đến các phước Chúa ban.

Trong một cơn khủng-hoảng tinh-thần vì những khó-khăn xảy ra liên-tiếp, tôi đã khấn-nài Chúa, và Ngài đã chỉ cho tôi câu Kinh-thánh nêu trên. Nó là bí-quyết đắc-thắng và đồng-thời là giải-pháp cho nan đề của tôi.

Phục 33: là lời chúc phước của Môi-se cho 12 chi-phái Y-sơ-ra-ên, nhưng không theo thứ-tự tuổi tác mà theo thứ-tự đức-tin. Cả đoạn này bày-tỏ Y-sơ-ra-ên là một dân sống, một dân cầu-nguyện, một dân được soi-sáng, một dân được phù-trợ, một dân được kết-quả, một dân được cung-hiến, một dân được cứu-rỗi, một dân được vinh hiên, nhứt là một dân được phước.

Trong câu 3, chúng ta nêu 3 câu hỏi về phước và tìm các câu đáp. 1.— Phước cho ai? — Cho dân-sự Ngài, cho thánh-đồ Ngài, cho kẻ vâng-phục Ngài. 2.— Phước gì? — Được thương-yêu,

được giữ-gìn, được dạy-dỗ. 3.— Phước ở đâu? — Trong lòng Ngài, trong tay Ngài, dưới chơn Ngài.

1.— PHƯỚC CHO DÂN-SỰ NGÀI,
VÌ ĐƯỢC NGÀI THƯƠNG-YÊU
NHƯ Ở TRONG LÒNG NGÀI (câu 3a).

Đức Chúa Trời là sự thương-yêu. Tình thương của Ngài là đời đời (Giê 31:3), là lớn lao (Ê-phê-sô 2:4), là vô-địch (Rô 8:35-39). Đối-tượng của tình thương đó xưa kia là dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ là Hội-thánh.

Lòng của Đức Chúa Trời như thế, mà đó là vị-trí của chúng ta. Bởi ân-điền của Chúa, mỗi chúng ta chiếm được một chỗ trong lòng Ngài. Chúng ta biết rằng trong cả vũ-trụ không có chỗ nào tốt hơn, dầu trên cung trăng cũng vậy.

Từ xưa đến nay người ta đua nhau chiếm đất, chiếm nhà, chiếm dân, chiếm tài-sản, chiếm địa-vị bằng những mánh-khoé xảo-quyệt hơn hết, dưới đủ mọi hình-thức khác nhau, kể cả hình-thức

chiến-tranh. Người ta đã chiếm được mọi sự đó, nhưng không được phước, vì Chúa chiếm được một chỗ trong lòng của Đức Chúa Trời.

Khi muốn diễn-tả tình thương của mình đối với tín-đồ Phi-líp, Phao-lô chỉ còn một cách nói là: «Anh em ở trong lòng tôi» (Phi 1:7). Đức Chúa Trời cũng muốn nói với chúng ta rằng: «Các con ở trong lòng Ta».

Chúng ta cũng gọi con trai hoang-đàng là con trai phá của (Lu 15:). Nhưng hơn nữa, đáng gọi là con trai phá lòng cha, vì đã làm cho cha đau-đớn vô-cùng. Nên khi con trai ấy trở về, không mang theo của-cải chi hết, song cha rất vui-mừng, vì đối-tượng của cha, đâu phải là của-cải mà chính là con trai ấy. Bấy giờ cậu trai đã trở lại vị-trí cũ là lòng cha, và hành-động đó đã hàn-gắn tấm lòng tan-vỡ của cha.

Anh chị em đang ở đâu? đang ở «phương xa» hay trong lòng Cha? Anh chị em đang chiếm gì? và đã được gì? Hãy mau mau trở về vị-trí cũ, chiếm cho được một chỗ trong lòng Cha. Hãy nói như tân-phụ nói với tân-lang rằng: «Hãy để tôi như một cái ấn nơi lòng chàng» (Nhã 8:6).

II.— PHƯỚC CHO THÁNH-ĐỒ NGÀI, VÌ ĐƯỢC NGÀI GIỮ-GÌN NHƯ Ở TRONG TAY NGÀI (Câu 3b).

Cánh tay và bàn tay có công-dụng rất lớn và có sức mạnh phi-thường. Nên khi Kinh-thánh muốn diễn-tả quyền-năng của Đức Chúa Trời thì nói về cánh tay và bàn tay của Ngài. Như tay quyền năng (Xuất 6:1), tay giải-cứu (Ê-sai 59:1), tay ẵm-bồng (Ê-sai 46:

3, 4), tay giữ-gìn (Giăng 10:28, 29). Ngay trong đoạn này, Môi-se quả-quyết Đức Chúa Trời có cánh tay đời đời (Phục 33:27).

Với cánh tay đó, Chúa đã dựng nên vũ-trụ, và bảo-tồn nó. Với cánh tay đó, Chúa đã giải-cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi vòng nô-lệ, dẫn họ qua hồng-hải, sa-mạc, đưa họ vào Ca-na-an đượm sữa và mật. Với cánh tay đó, Ngài giữ-gìn các thánh-đồ Ngài trải qua các đời như mẹ ẵm-bồng con trai yêu-dấu của mình. Không có chỗ nào an-ninh được bảo-đảm bằng ở trong tay của Chúa. Nên khi Chúa Jê-sus tuyên-phán về sự giữ-gìn của Ngài đối với bầy chiên, thì Ngài phán như một lời thề, như một lời thách-đố mọi kẻ thù-nghịch của chúng ta rằng: «Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. Cha ta là Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha.»

Sống giữa cõi đời mà nhơn loại đang sát-hại lẫn nhau bằng đủ cách, xữ-dụng đủ mọi khí-giới tối-tân thì thử hỏi ai là người không sợ? Vì không có một hầm trú-ẩn nào có thể bảo-toàn tính-mạng của chúng ta. Chỉ trong tay của Chúa toàn-ái, toàn-năng, chúng ta mới tìm được bình-an và vui-vẻ luôn luôn.

Nói như thế không có nghĩa là chúng ta sẽ chẳng bao giờ gặp hiểm-nguy, chết-chóc. Phao-lô đã không thể kể hết những nỗi hiểm-nguy mà ông đã gặp, thậm-chí mạng sống của ông như chỉ mảnh treo chuông, như đã nhận án tử-hình. Dầu vậy lòng ông lúc nào cũng bình-an, vui-vẻ vì biết rằng ông đang

ở trong tay Chúa. « Nếu không theo ý muốn của Cha các người, thì chẳng hề có một con chim sẻ nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm rồi, » (Mat 10: 29, 30).

Anh chị em đang ở đâu? Trong hầm trú-ân nào? Phải chăng là hầm trú-ân danh-vọng, quyền-thế, tiền-tài? Hãy mau trở về với hầm trú-ân đời đời là tay của Chúa. Tại đó, chỉ tại đó thôi, chúng ta được giữ-gìn trọn-vẹn. Hãy yên-nghỉ trong tay của Chúa như một em bé trong tay của mẹ mình.

III.— PHƯỚC CHO KẺ VÂNG-PHỤC NGÀI ĐỂ CHỊU DẠY-DỠ NHƯ QUI DƯỚI CHƠN NGÀI (Câu 3c).

Qui dưới chơn là thái-độ khiêm-nhường, vâng-phục. Tại đó, chúng ta học-biết ý-chỉ và đường-lối của Chúa, rồi yên-lặng chờ-đợi mạng-linh Ngài để làm theo. Chúng ta không vội-vàng nói-năng, cũng không vội-vàng hành-động, nên tránh được những lỗi-lầm tai-hại.

Qui nơi chơn Chúa là thái-độ của Phao-lô khi ông gặp Ngài trên con đường Đa-mách. Tại đó, ông đã thưa với Chúa rằng: « Lạy Chúa, tôi phải làm chi? » (Sứ 22: 10). Đó cũng là bí-quyết thành-công của ông.

Ma-ri đã ngồi dưới chơn Chúa để nghe Ngài dạy-dỗ. Đó là chỗ tốt nhất mà bà đã chọn. Nên về sau bà đã dám làm một việc lớn cho Chúa là « lấy một cân dầu cam-tòng-hương thật, rất quý-giá » mà xức cho Ngài.

Ngược lại, biết bao người đã bôn-ba, « dong-ruổi nơi đồng ruộng » để rồi cũng than-thở như Ê-sau rằng « anh mệt-mỏi

lắm » (Sáng 25: 29, 30), hoặc như bầy chiên đi lạc, ai theo đường nấy, để rồi cũng phải quyết-định: « Ta sẽ đứng dậy trở về cùng cha » (Lu 15: 18).

Môi-se phải mất 40 năm để học biết « yên-lặng trước mặt Đức Giê-hô-va và chờ-đợi Ngài ». Đó là lý-do mà ông đã viết Phục 33: 3.

Anh chị em đang ở đâu? đang dong-ruổi nơi đồng ruộng? đang mệt-mỏi chán-chường? Hãy mau mau trở về qui nơi chân Chúa để nghe tiếng phán êm-dịu, nhỏ-nhẹ của Ngài. Muốn làm việc lớn cho Chúa như Môi-se, Phao-lô, Ma-ri phải học-biết yên-lặng trước mặt Chúa và chờ-đợi Ngài.

Lòng là biểu-hiệu của tình thương, tay là biểu hiệu của năng-lực, chân là biểu-hiệu của công-tác. Vị trí hạnh-phước Chúa dành cho mỗi chúng ta là 3 nơi đó. Tuy 3 nhưng chỉ là một ở trong Chúa. Đừng để bị cám-dỗ mà rời khỏi vị-trí đó. Như « con thỏ rừng đầu là loại không có sức-lực, đóng cù-sỏ mình trong hòn đá », thì chúng ta dầu yếu-đuối cũng biết ở trong lòng Chúa, trong tay Ngài và dưới chân Ngài.

Cuối năm 1972, tôi tính sổ thu chi của gia-đình, thấy thiếu một số nợ khá lớn. Hơn nữa, gần đến Tết lại là một cơ-hội có thể thêm nợ. Nên trong một bữa ăn, tôi đã long trọng tuyên-bố với gia-đình là Tết năm nay không mua sắm chi cả, vì phải dành tiền trả nợ, hay ít nữa giữ sổ nợ không gia-tăng. Mặt khác, tôi bắt đầu cầu-nguyện xin Chúa cho tiền trả nợ. Nhưng tôi nhớ lời Chúa dạy rằng: « Đừng mắc nợ ai chi hết ». Bấy giờ lòng tôi buồn-bã, nặng-nề, nên

mặc dầu cầu-nguyện mà không có đức-tin được Chúa nhậm lời.

Một hôm, vào lúc sáng sớm, tôi chỗi dậy bước qua phòng sách, mở một trong các quyển suy-gẫm hằng ngày để đọc. Tôi tìm thấy câu : « Hê-nóc đồng đi cùng Đức Chúa Trời.... sanh con trai con gái » (Sáng 5 : 22). Tôi tự hỏi, nếu mình thực-sự đồng đi cùng Đức Chúa Trời, tại sao mình thiếu thốn ? Mình thiếu-thốn là vô-lý vì mình thực-sự đồng đi cùng Chúa. Ngài đã có thể nuôi hàng triệu dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng suốt 40 năm, Ngài đã từng dùng chim quạ đem bánh và thịt nuôi Ê-li trong hơn 3 năm đói-kém, thì Ngài lại há để cho mình bị thiếu-thốn sao ? Tôi liền quì xuống và cầu-nguyện với một lòng hâm-hở, như đã tìm được một chỗ đứng vững chắc để cầu-xin. Sau khi cầu-nguyện xong, tôi cảm thấy lòng được nhẹ nhàng, vì hi-vọng Chúa cho

tiền trả nợ.

Khi tôi còn ngồi ăn lót lòng buổi sáng đó, con tôi chạy vào nói : « Thừa Ba, có khách ». Tôi lăm-băm trong niêng, khách nào đến sớm dữ vậy. Tẻ ra là một ông khách từ xa mang đến biếu tôi một số tiền không những đủ trả nợ mà còn dư để ăn Tết. Vài ngày sau, có một bì thư đặt trên bàn giấy của tôi. Mở ra thấy một số tiền với lời chúc Xuân của một nhóm Thanh-niên. Hỏi thì không ai biết nhóm Thanh-niên nào. Một chàng thanh-niên mang đến rồi đi như chim quạ. Tôi chỉ biết cúi đầu với đôi giòng lệ tuôn-tràn cảm-tạ Chúa và biết ơn những con quạ nào đó. Thành ra Tết vừa qua, gia-đình chúng tôi cũng bánh tét, bánh chưng, mứt gừng, mứt bí, không thiếu chi cả.

Phước biết dường bao !

M.S. ĐOÀN-VĂN-MIÊNG

THÔNG-BÁO VỀ GIÁ KINH-THÁNH

Thánh-Kinh Hội tại Việt-Nam trân-trọng thông-cáo :

Số lượng Kinh-Thánh Cựu Tân-Ước Việt-ngữ in tại Hong-kong nay đã gần hết. Hiện chúng tôi đang thuê in một lần khác. Như quý vị đã rõ, vật-giá hiện nay đã gia tăng vùn-vụt so với hai năm trước đây nên giá bán các loại Kinh-Thánh tái ấn kỷ này cũng có tăng lên đôi chút như sau :

Loại bìa vải khổ nhỏ hiện giá 450đ. sẽ tăng lên 500đ.

Loại bìa plastic khổ nhỏ hiện giá 550đ. sẽ tăng lên 650đ.

Loại bìa vải khổ lớn hiện giá 700đ. sẽ tăng lên 850đ.

Giá-biểu mới này sẽ áp-dụng từ 1-11-1973, do đó quý vị nào mua Kinh-Thánh từ nay cho đến ngày 31-10 vẫn còn tính theo giá cũ. Riêng tất cả những loại Kinh-Thánh bìa da mạ vàng đều đã hết ; Hội chúng tôi đang mướn in lại, chừng nào có chúng tôi sẽ loan-báo với giá mới.

Saigon, ngày 10 tháng 7 năm 1973

Nay kính cáo,

THÁNH-KINH HỘI TẠI VIỆT-NAM

Hộp thư 716

SAIGON

Nguyên - nhân sa - sút của HỘI-THÁNH NGÀY NAY

● Mục-sư QUÁCH PHỤC HÒA

MỖI khi nhìn thấy tình trạng hoang lương, không nóng không lạnh, của Hội-thánh ngày nay, tự nhiên tôi nghĩ đến quang cảnh thịnh vượng của Hội-thánh thời lễ Ngũ-tuần và lấy làm hâm mộ.

Trong những ngày đầu của sự tổ thành Hội-thánh, các môn đồ của Chúa phải đối diện với một sự khảo nghiệm lớn lao. Họ hết sức nâng cao Chúa Jêsus-Christ, Đấng mà người đời coi như một « kẻ thất bại » hay một « tội phạm » từng bị đóng đinh vào thập-tự-giá. Lúc ấy, không ai ngờ rằng sự làm chứng của họ lại có kết quả tốt đẹp như ngày nay.

Nhưng lịch sử cho thấy công tác của họ, qua sự khảo nghiệm của thời gian và hoàn cảnh, đã càng ngày càng kết quả, và những người đi theo họ cũng một ngày một đông hơn.

Sự thịnh vượng của Hội-thánh sơ kỳ là điều đáng hâm mộ lắm. Là tín đồ của Hội-thánh hoang lương ngày nay, chúng ta cần phải tìm hiểu xem tại sao Hội-thánh ban đầu lại thịnh vượng đến thế.

Có người cho rằng sự thịnh vượng của Hội-thánh ở bất cứ thời đại nào

cũng đều có liên hệ mật thiết đến sự tổ chức cả. Thế nhưng, nói đến tổ chức, chính cái tổ chức của Hội-thánh ngày nay mới thật nghiêm cần. Tuy nhiên, càng nghiêm cần bao nhiêu, tổ chức của giáo hội lại càng giống như tổ chức của các tập đoàn bấy nhiêu. Do đó, có hội đã độc tài cực độ, cũng có hội lại dân chủ quá chừng. Biện pháp và sự khôn khéo của người ta không bù đắp được sự yếu đuối của nhân loại.

Cũng có người tưởng sự thịnh vượng của giáo hội đến từ chỗ giáo hội chưa hoạt động đúng mức. Vì vậy, năm nào họ cũng hoạch định cho giáo hội hoạt động có quy củ hơn lên, như tổ chức các hội đồng bồi linh và bổ đạo. Nhưng, dù có khổ công tổ chức đến thế nào đi nữa, giáo hội của họ cũng không tiến thêm được trên bước đường thuộc linh cao thượng chút nào. Thảng hoặc, đôi khi cũng có một vài sự sôi nổi xảy ra trong giáo hội, nhưng đó chẳng qua chỉ là kết quả của những sự hoạt động như các xã đoàn thể gian mà thôi. Sự thịnh vượng của Hội-thánh ban đầu không phải như vậy.

Vậy thì, có phải trọng điểm của sự thịnh vượng của Hội-thánh không có liên hệ gì đến tổ chức và sự hoạt động hay sao ? Phải, nhưng nói như thế không có nghĩa là phủ định cái công dụng của tổ chức và sự hoạt động trong Hội-thánh, mà chỉ coi những yếu tố ấy không phải là điều kiện tiên quyết của sự thịnh vượng đáng có.

Hội-thánh thời lễ Ngũ-tuần xưa là Hội-thánh mẫu mực mà nguyên nhân của sự thịnh vượng không phải là hình thức tổ chức, cũng không phải là sự hoạt động của con người. Kinh thánh nói những môn đồ đầu tiên có *«Thánh-Linh ở cùng họ và đồng công với họ»*.

Sự khiếm-khuyết của Hội-thánh ngày nay không đến từ sự tổ chức hay hoạt động, nhưng đến từ sự thiếu chủ động của Thánh-Linh.

Trước khi thăng thiên, Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng : *«Khi Thánh-Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lãnh quyền năng, rồi làm chứng nhân cho ta tại Giê-ru-sa-lem, cả Giu-đê, Sa-ma-ri, và cho đến cùng trái đất»* (Công vụ 1 : 8). Vì nắm vững lời hứa của Chúa nên họ đã từ căn lầu nhỏ ở Giê-ru-sa-lem, nơi họ khẩn cầu, đi ra làm chứng nhân cho Chúa. Họ đã đi ra trong những hoàn cảnh cực kỳ khó khăn và ác liệt, vui mừng chịu khổ vì danh Chúa. Họ đã đột nhiên trở thành những cái ống đưa ra quyền năng của Thánh-Linh, những khí mạnh trong tay của Đức Chúa Trời.

Hội-thánh ngày nay chỉ chú trọng vào hình thức bề ngoài, chớ không đề ý đến sự nắm quyền chủ động của Thánh-Linh bề trong. Rất ít tín đồ ngày nay

có được quyết tâm chỉ đi ra công tác nếu được linh tâm, Vì thế, tình trạng không nóng không lạnh của Hội-thánh không thể che đậy được.

Hiện nay, rất nhiều tín đồ có kiến giải khác biệt đối với *«vấn đề nói tiếng lạ»*, nên đã nhìn biết Thánh-linh một cách chệnh lệch và sai lầm. Kinh-thánh nói rõ Chúa muốn chúng ta được đầy tràn Thánh-Linh, không phải là ở hiện tượng bề ngoài, nhưng là ở thực tế của sự được Thánh-Linh tràn ngập. Trong thời lễ Ngũ-tuần, các thánh đồ thuở ban sơ ấy đã thể nghiệm được quyền năng của Thánh-Linh trên chính thân họ.

Mong rằng chúng ta đều lấy tâm trí của Đấng Christ làm tâm trí của chính mình và đặt mình dưới sự thuận phục của Thánh-Linh, để vì Hội-thánh hoang lương ngày nay mà tìm ra đường lối phục hưng chân chính — được thực sự tràn đầy Thánh-Linh !

(Dịch tài liệu chữ Hán của
Mục-sư Trương-vĩnh-Thắng)

PHÂN-ƯU

Cụ Lê-văn-Thân, thân-sinh của ông Lê-văn-Phi, tư-hóa Hội-thánh Tin-lành Cần giuộc, nội-tổ của MS Lê-thành-Sung và TĐS Lê-phước-Thuận, đã về nước Chúa ngày 16-5-1973. Thay cho toàn-thể Mục-sư, Truyền-đạo và tín-hữu Hội-thánh Tin-lành Việt-nam thành-kinh phân-ưu cùng tang-quyển.

Mục-sư Hội-trưởng Đoàn-văn-Miêng
Mục-sư Chủ-nhiệm Phan-văn-Tranh

Một trang tư tưởng

• ĐỒ ĐỨC TRÍ, Saigon

1. Không gì cao-đẹp bằng con người, và cũng không gì hèn-mạt bằng con người. Ấy là tùy theo cái gì làm chủ trong lòng họ.

2. Nếu chưa thắng tội-lỗi trong tư-tưởng, thì đầu chi nữa, vẫn chỉ là kẻ chiến-bại.

3. Lúc bình-thường, chúng ta tưởng mình có đức-tin ; nhưng khi hoạn nạn, mới tỏ rõ rằng mình chưa có đức-tin chi hết, hoặc chỉ có ít.

4. Nếu cho rằng đáng chịu xúc dầu của Chúa đã lầm-lỗi, thì chúng ta nên cầu-nguyện cho hoặc khuyên-can, chớ chẳng nên chống-ngịch.

5. Những người trung-tín hầu việc Đức Chúa Trời bằng phương-tiện hạn chế thường được Ngài ban phước nhiều hơn (Mác 12 : 43-44).

6. Thoạt-tiên, Đức Chúa Trời sửa-phạt nhẹ con-cái và tội-tố Ngài ; nhưng nếu họ không ăn-năn, thì sự sửa-phạt ngày càng nặng cho tới mức nghiêm-khắc hơn hết, có thể cắt luôn mạng sống.

7. Đứng chầu gần Đức Chúa Trời là một vinh-dự nguy-hiểm, vì dễ bị Ngài đánh bằng một cái roi ngắn hơn.

8. Nói yêu-thương mà không có hi-sinh, thì chỉ là nói dối.

9. Có những Cơ-đốc-nhân lầm bầm rằng Đức Chúa Trời dường như phù-hộ kẻ gian-ác và bỏ quên người thánh-thiện. Sự thật ở cuối-cùng bao giờ cũng ngược lại.

10. Chúng ta phải luôn luôn sẵn-sàng ứng-chiến nghịch-cảnh, vì đời thường khác hẳn những gì ta mong-đợi.

11. Nếu chưa sống theo kỷ-luật thiên-thượng và chưa đi đường hẹp, thì có thể biết chắc rằng mình chưa đầy-dẫy Đức Thánh-Linh.

12. Ai có ý tự-tôn tự-đại, thì nên quì trước mặt Chúa mà đọc sách Ê-sai, chương 53.

13. Nếu phạm tội mà bị phạt liền, thì chẳng ai dám phạm tội. Vì cái cối « nhịn-nhục » của Đức Chúa Trời xay chậm, nên cả những người tự tưởng đứng gần Ngài nhiều khi cũng dám coi thường.

14. Nếu thấy người nào đang đi đường xuống hỏa-ngục, thì nên cố kéo họ ra khỏi, chớ không nên cầu cho họ bị lửa nóng gấp hai.

15. Chúng ta không thể tưởng-tượng những gì xảy ra khi một người mở lòng mời Đức Thánh-Linh ngự vào làm Chủ, hoặc mở lòng cho ma-quỉ vào bắt mình làm tôi-mọi nó.

16. Anh, chị đang đau-khổ lắm, phải không ? Tội-nghiệp ! Nhưng nếu ngã lòng và buông trôi, thì sẽ đau-khổ hơn nữa.

17. Thắng nhiều trận lớn rồi thua một trận nhỏ, có khi cũng đủ tiêu-ma cả sự nghiệp trong Nước Chúa.

QUYỀN NĂNG CỦA THẬP TỰ GIÁ

(Tiếp theo kỳ trước)

II.— NHÌN THEO CHIỀU NGANG — CON NGƯỜI HÒA GIẢI VỚI CON NGƯỜI :

A. Sự nỗ lực của con người :

Khi chúng ta đứng trước một cây thập tự, chúng ta nhìn thấy nền tảng của tình yêu thương giữa người với người. Nhưng con người đã lạc mất nền tảng đó. Một vị giáo sư đại học đã than rằng : « Thế giới hiện tại có hai vấn đề không bao giờ giải quyết được, ấy là vấn đề chủng tộc và chiến tranh. » Nhà tâm lý học trứ danh Carl Jung tuyên bố sau nhiều năm khảo cứu : « Những tội lỗi cổ xưa của con người chưa hề chết đi, nó vẫn ẩn tàng trong tâm tính con người ». Nhìn vào tình hình quốc tế mọi người đều mong sao cho có hòa bình trong thời đại của mình. Chúng ta hi vọng rằng những trận giặc nhỏ sẽ không bùng nổ để trở thành một cuộc

● TRẦN CƯỜNG

Tốt-nghiệp Cao-đẳng Thần-học Nha-Trang

tranh chấp qui mô hơn.

Hòa bình là điều mà mọi người đều tìm kiếm. Nếu mua được nó, người ta đã dám trả đến bạc triệu. Các sách đề cập đến sự bình an của lý trí và tâm hồn, cũng như sự hòa giải giữa người với người đều bán rất chạy, chứng tỏ rằng chúng có ảnh hưởng đến hàng triệu người. Nhưng con người đã đạt được thành quả gì ? Luân lý học, tâm lý học hay xã hội học đều dồn hết mọi sự cố gắng mong rằng khả dĩ cải tạo xã hội, giải quyết những sự mâu thuẫn giữa người với người. Nhưng chúng đều bất lực, vì có con người sống trong tội lỗi thù nghịch với Thượng đế. Sự cố gắng của con người không đem đến một kết quả thực tại nào cả. Trong khói lửa chiến tranh trước những nan đề xã hội hay sự tranh chấp thù ghét giữa người với người đã khiến cho con người phải hét lên trong sự tuyệt vọng : Phải chăng con người còn tìm được tình thương trong trần gian này ? Sự cố gắng của con người đã trở nên luống công vô ích vì có sự mâu thuẫn, sự thù hận hay sự tranh chấp, những vấn đề đó không những chỉ là những vấn đề bề ngoài, nhưng thật ra trong nội tâm thì tội lỗi là động lực của nó. Tình yêu thương chân chánh ở đâu ? Trong những câu than van tuyệt vọng đó, Sứ đồ Giăng đã đưa chúng ta đến gần cây thập tự, bằng cách nhìn đến Jêsus Christ, là Đấng vì chúng ta mà treo trên cây gỗ : « Sự

yêu thương ở tại đây" II Giăng 4:10. Con người không bao giờ có thể nhờ sự nỗ lực của họ để đạt đến sự hòa thuận chân chánh giữa người với người. Chỉ có quyền năng thập tự giá tác động trên con người chúng ta thì chúng ta mới khả dĩ có tình yêu chân thật để hòa thuận với tha nhân, với người mình yêu cũng như người mình không yêu.

B. Con người hòa giải với con người bởi quyền năng thập tự giá :

Suốt cả lịch sử nhân loại, chúng ta nhận thấy con người đang khát khao một sự hòa giải chân thật giữa con người với con người, một tình yêu chân chính. Nhưng chúng ta không bao giờ gặp được tình yêu chân chánh ấy. Trong kinh nghiệm bản thân của con người, chúng ta đều không thể phủ nhận rằng chúng ta có thể được người khác yêu nếu chúng ta làm trọn một số điều kiện nào đó : Chúng ta phải dâng hiến một cái gì, phải trở nên một người như thế nào đó hay là một điều gì đó. Nhưng tình yêu của Thượng đế đối với con người hoàn toàn khác hẳn. Ngài yêu chúng ta trong khi chúng ta từ bỏ và chống đối Ngài. Đó là một loại tình yêu tự phát và vô điều kiện. Mỗi tương giao cá nhân là điều khó điều hành nhất. Phải chăng chúng ta cảm thấy điều hành các công việc tài chánh, cho máy móc vận chuyển, thực hiện những gì đòi hỏi sự khôn khéo hay điều hành công việc thì hình như dễ hơn là giữ các mối tương giao với tha nhân được hoàn toàn. Tại sao điều này có thể xảy ra ? Câu trả lời là chúng ta đang cố nắm lấy một điều mà mọi người đang thiếu đó là tình yêu. Chúng ta thấy đều muốn người ta để ý thừa nhận, được cảm tình, được biết đến. Nhưng lại không

thỏa mãn những gì chúng ta nhận được và từ chối tình yêu với tha nhân. Cuộc sống chúng ta là một chuỗi phản ứng đầy dẫy tội xấu đối với những điều va chạm đến cá nhân. Trên thập tự giá, Jêsus Christ đã phán với chúng ta rằng : Hãy đổ trên ta tất cả những điều thất bại, cay đắng, oán ghét, ganh tị, chán nản và giận dữ, ta sẽ đem tất cả những điều đó vào sự chết với ta. Jêsus Christ là người duy nhất có thể bẻ gãy vòng xấu xa này. Vấn đề giữa con người với con người không thể được giải quyết thỏa đáng, ngoài Jêsus Christ và ngoài thập tự giá. Chúng ta có thể đem hết những sự thất bại đến cho Ngài. Ngài phán với chúng ta : hãy đến đặt nó lên trên ta. Ngài thay thế những tình cảm băng hoại bằng tình yêu chân chánh của Ngài, dẫu chúng ta là thế nào đi nữa. Vì Ngài phải đẩy dẫy chúng ta bằng tình yêu chân thật của Ngài, hầu chúng ta có thể đến với người chung quanh với một tình yêu vô điều kiện. Nếu chúng ta đối với Ngài và chấp nhận tình yêu vô điều kiện mà Ngài ban cho chúng ta, một chuỗi phản ứng mới của tình yêu sẽ khởi đầu vận chuyển trong chúng ta. Đây không phải là điều chúng ta có thể hoàn tất bởi năng lực của mình, nhưng bởi quyền năng thập tự giá. Jêsus Christ là nguồn của tình yêu vì vậy Ngài có thể ban cho con người tình yêu chân thật và hoàn hảo. Bởi quyền năng thập tự giá, giữa thượng đế với con người, giữa con người với con người đều thấy xuất hiện một sự liên hệ mới. Thượng đế là Chúa chúng ta, và chúng ta trở nên anh chị em trong Chúa. Ấy là những bằng chứng hiển nhiên của quyền năng thập tự giá.

TIN VUI

● **Kiên-Tân** : Thầy Trương-tấn-Long, học-sinh TKTHV Nha-trang, con ông bà Trương Qui, Thủ-quỹ Hội-thánh Kiên-tân, thành-hôn cùng cô Đỗ-thị-Hồng-A, giáo-viên trường Tiểu-học Tin-lành Kiên-tân, con bà quả-phụ Phạm-thị-Nữ. Hôn-lễ cử-hành ngày 11-5-73. Kính mừng hai họ và thầy cô. — *TĐ Lư-hồng-Sơn*

● **Đalat** : Lễ thành-hôn thầy Trần thành Nhân, cùng cô Lê-thị-Bình, thứ-nữ ông bà Nghị-viên Lê Sô đã được cử-hành tại Đalat ngày 24-6-73. Cầu xin Chúa ban phước cho gia-đình mới. — *Ban Trị-sự Hội-thánh*

● **Nha-Trang** : Lễ thành-hôn thầy TĐS Nguyễn-văn-Huệ, trưởng-nam ông bà Nguyễn-tâm-Giao Đà-nẵng, cùng cô Nguyễn-thị-Huyền, thứ-nữ bà quả-phụ Mục-sư Nguyễn-Anh đã cử-hành tại Thần-học-viện Nha-trang ngày 29-4-73. Cầu Chúa ban phước trên gia-đình mới. — *MS Hằng và TKNS*

● **Bạc-Liêu** : Cậu Phan-văn-Xuân, thứ-nam ông bà Mục-sư truyền-giáo Phan-văn-Xuyến, trung-tâm Truyền-giáo Tin-lành Bảo-lộc, thành-hôn cùng cô Nguyễn-bửu-Nguyệt, trưởng-nữ ông bà Ngụy-Thu, thương-gia Bình-hòa, Bạc-liêu. Hôn-lễ cử-hành tại Hội-thánh Tin-lành Bạc-liêu ngày 24-6-73. Chúc mừng hai họ và đôi tân-hôn. — *MS Hằng và TKNS*

● **Saigon** : Bác-sĩ Trần-Thiện, thứ-nam hai Cụ Trần-Chương, thành-hôn cùng cô Nguyễn-thị-Hoa, tự Huệ, thứ-nữ ông bà Nguyễn-văn-Cường. Hôn-lễ cử-hành tại Nhà thờ Tin-lành Thống-nhứt, Saigon, ngày 15-7-73. Chúc mừng hai họ và đôi tân-hôn. — *MS Hằng và TKNS*

● **Biên-Hòa** : Bác-sĩ Trần-thanh-Sơn, trưởng-nam ông bà Trần-văn-Rạng, Hội-thánh Biên-hòa, thành-hôn cùng cô Nguyễn-thị-Châu, trưởng-nữ ông bà Nguyễn-văn-Vạn, Giám-đốc Thánh-kinh hội. Hôn-lễ cử-hành tại nhà thờ Hội-thánh Tin-lành Biên-hòa ngày 22-7-73. Chúc mừng hai họ và đôi tân-hôn. — *MS Hằng và TKNS*

TIN BUỒN

● **An-Hòa** : Hạ-sĩ I Dương-thu-Ngọc tử trận ngày 12-6-73 tại Vĩnh-long. Tang-lễ cử-hành tại An-hòa ngày 17-6-73, hưởng-dương 35 tuổi. Thay cho Hội-thánh, thành-kinh phân-ưu cùng tang-quyển. — *TĐ Nguyễn-quang-Minh*.

● **Đồng-Tâm** : Cụ Nguyễn-văn-Ký, sau bao ngày lâm trọng-bệnh, đã an-nghỉ trong nước Chúa ngày 9-6-73, hưởng-thọ 62 tuổi. Lễ an-táng cử-hành tại tư-gia ngày 12-6-73. Thay mặt Ban Trị-sự và toàn-thể Hội-thánh Đồng-tâm, thành-kinh phân-ưu cùng Cụ Bà và tang-quyển. — *TĐ Trần-văn-Hiệp*.

● **Cần-Giuộc** : Cụ Lê-văn-Thân, thân-phụ của ông Lê-văn-Phi, tư-bóa Hội thánh Cần-giuộc, nội-tổ của MS Lê-thành-Sung, Giám-đốc Cô-nhi-viện Tin-lành Bến-cát và của TĐS Lê-phước-Thuận, thơ-ký văn-phòng Địa-hạt Miền Đông, đã về nước Chúa ngày 6-6-73, hưởng-thọ 83 tuổi. Thành-thất phân-ưu cùng Ông Lê-văn-Phi, MS Sung và TĐS Thuận cùng toàn-thể tang-quyển. — *MS Hằng*.

● **Nguyễn-tri-Phương** : Cụ bà Nguyễn-đình-Lương, nữ danh Phạm-thị-Nghiêm, thân-mẫu ông Nguyễn-gia-Khánh và Nữ Truyền đạo Nguyễn-thị-Ngọc-Liên, đã về nước Chúa ngày 9-7-73, hưởng-thọ 74 tuổi. Thành-thất phân-ưu cùng ông bà Khánh và toàn-thể tang-quyển. — *MS Hằng*.

● **Long-An** : Bà Đại-úy Nguyễn-văn-Môi nữ danh Lê-thị-Kim-Sa đã ngủ yên trong Chúa lúc 18 giờ ngày 24-6-1973, hưởng-dương 39 tuổi.

Thành kính phân ưu Chúa an ủi Đại-úy Môi và tang quyển. *MS Trần-lương-Y*

NHỜ ĐĂNG ĐỊA-CHỈ

● Mục-sư Đại-úy Trương-xuân-Diệu, Trưởng Phòng Tuyên-úy Tin-lành Sư-đoàn 23 BB, KBC 32.60.

● TĐS Lê-phước-Thông, Hội-thánh Tin-lành Tân-thuận đông, Hộp thư 1474, Saigon.

● Mục-sư trị-sự Nguyễn-văn-Nhung 716/4, Hậu-Giang, Saigon 6.

● Mục-sư Trần-xuân-Hỷ, số 228/48Đ, Nguyễn-Huệ, Gia-dịnh.

Thêm sức cho thần-linh

• ĐỒ ĐỨC TRÍ, Saigon

NHƯNG, TÀU BỆ-HẠ, BÂY GIỜ THÌ KHÁC

Vua A-léc-xăng-đơ thời xưa là một danh-tướng đánh đông dẹp bắc. Trong đạo binh của vua có một anh lính chiến-đấu rất hăng-say. Bao giờ anh cũng xông lên hàng đầu, và luôn luôn tình-nguyện đảm nhiệm những công-tác nguy-hiểm hơn hết. Nhiều lần vua nhận thấy như vậy, và rất đẹp lòng, bèn kêu anh đến hỏi tại sao anh can-đảm như vậy? Anh đáp:

— Tàu Bệ-hạ, tôi bị bệnh nặng, không thiết sống nữa, nên quyết tìm cái chết mà chẳng chết cho.

Vua động lòng thương, bèn truyền cho quân-y-sĩ chữa bệnh cho anh, và anh lần lần hết bệnh. Nhưng có một điều lạ, là từ ngày hết bệnh, anh luôn luôn lùi lại phía sau, và run-rợn mỗi khi được giao-phó một công-tác khó-khăn. Ai cũng ngạc-nhiên, và rốt lại, vua kêu anh đến, hỏi tại sao có sự biến-đổi như vậy? Anh đáp:

— Trước kia, tôi mang bệnh nặng, đời sống mất hết ý nghĩa, nên mãi tìm cái chết. Nhưng, tàu Bệ-hạ, bây giờ thì khác. Tôi đã lành bệnh, khỏe-mạnh, mạng sống có giá, nên cần phải bảo-vệ.

Anh lính này đã nói thật, và phản-ảnh tâm-trạng của một số con-cái, tôi-tớ Đức Chúa Trời trên mặt đất này. Lúc còn hàn-vi, thấp-thỏi, con người giá-trị chẳng bao lắm, họ liều mình, tận-tụy, và đồng-thanh với Phao-lô mà nói rằng: « Tôi chẳng kể sự sống mình làm quý » (Sứ-đồ 20 : 24a). Nhưng khi Đức Chúa Trời đoái thương

cho họ được giàu-có, sang-trọng, hoặc đưa họ lên cao, thì tinh-thần liều mình, hăng-say, dạn-dĩ lần lần nhường chỗ cho tinh-thần hưởng-thụ nhút-nhát, lo « gìn-giữ sự sống mình ». (Ma. 10 : 39).

KHÔNG CẦU NGUYỆN NỮA, XEM SAO

Ông tín-hữu này có vợ, bốn con, nhưng thất-nghiệp đã 15 tháng. Ông tin-nhận Cứu-Chúa Jêsus Christ chừng hơn hai năm nay, và tâm-sự với tôi:

— Tôi thấy cầu-nguyện mãi mà không thoát cảnh túng-thiếu, bèn nghĩ rằng: « Không cầu-nguyện nữa, xem sao ». Tôi ngưng cầu-nguyện chừng một tuần-lễ, thì tai-họa xảy đến. Một đứa con tôi bị sốt, ói-mửa, phải đưa vào bệnh-viện, và tôi buộc phải cầu-nguyện. Hai giờ đêm, tôi quì gối, xin Chúa tha-thứ và chữa lành cho nó. Sáng hôm sau, nó lành, nhưng em nó phát bệnh y như nó, và cũng phải đưa vào bệnh-viện. Tôi lại buộc phải cầu nguyện, và Chúa lại chữa lành. Bây giờ thì tôi hiểu lắm: Thà cầu-nguyện mà chưa được phước còn hơn là không cầu-nguyện mà bị họa ».

Chẳng gì làm cho chúng ta đau-buồn bằng một tín-hữu đã ngã lòng tới mức không cầu nguyện nữa. Sứ-đồ Phao-lô khuyên-dạy chúng ta rằng: « Hãy vui-mừng trong sự trông-cậy, nhin-nhục trong sự hoạn-nạn, bền lòng mà cầu nguyện » (Rô-ma 12 : 11).

VƯỜN CÂY XANH

CÔTÔSAN...

(Tiếp theo)

Một đêm kia, Côtôsan thao thức ngủ không được vì em muốn thuật lại những truyện tích trong Kinh Thánh, nhưng suy nghĩ tìm tòi mãi không ra cơ hội thuận tiện nào. Chợt em nhớ đến những vách gỗ rồi mỉm cười...

Hôm sau, sau khi đã dùng trà xong, bà nội Côtôsan đan tiếp những cái thúng chưa xong, Côtôsan ngồi bên cạnh phụ giúp. Sau một hồi suy nghĩ, em xích lại gần bà nói :

— Thưa bà, mỗi khi con ngồi ở đây giúp bà thì những tờ giấy bà dán trên tường nó nói chuyện với con.

Bà nội Côtôsan nói :

— Cháu cứ nghĩ nhầm hoài, lo phụ bà làm cho xong rồi đi học.

Bà nhìn những vách tường rồi tiếp

— Nó nói gì với cháu, sao bà ngồi đây mà không nghe ? đời nào mà vách tường biết nói được ?

Côtôsan lớn giọng :

— Thật con có nghe mà, để con kể lại cho bà nghe.

Bà nội gật đầu :

— Ở phải đó, con kể đi.

Thế là Côtôsan bắt đầu kể :

— Cách đây lâu lắm, Ông Trời dựng nên mặt trời, mặt trăng, các ngôi sao với cả trời đất đẹp để chúng ta đang sống đây. Ban đầu chỉ có một người đàn ông và một người đàn bà sống trên mặt đất. Họ được ở trong một ngôi vườn đẹp đẽ, nhưng vì không vâng lời nên bị ông Trời đuổi ra khỏi vườn, từ đó họ phải vất vả làm lụng để kiếm ăn.

— Ồ hay quá, nhưng có thật không cháu ?

Bà nội Côtôsan đứng dậy kể tai vào vách rồi lắc đầu.

— Tại sao bà không nghe gì cả ? Cháu cứ kể tiếp đi, nó có còn nói gì nữa không ?

— Dạ có, khi loài người có nhiều trên mặt đất, họ sống hết sức gian ác, không biết thờ phượng Ông Trời nên họ bị chết hết trong một trận lụt lớn, trừ ra một gia đình nọ thoát chết vì biết thờ phượng ông trời.

Bà nội Côtôsan nãy giờ ngồi nghe có vẻ chăm chú lắm, bà bỏ thúng đan chưa xong xuống, nhìn Côtôsan nói chậm rãi:

— Cái vách không những nói cho cháu nghe mà còn nói ngay trong lòng bà nữa. Bà có nhiều tội quá, chắc một ngày nào đây bà cũng bị hình phạt, thôi bây giờ cháu lo sửa soạn đi học đi, ngày mai bà muốn nghe nữa.

Hôm sau, khi được nghe kể Chúa Jêsus bị đóng đinh trên thập tự giá, lòng bà chịu sự cảm động sâu xa, bà chỉ còn thắc mắc một điều là câu chuyện Chúa chịu chết có thật hay không? hay chỉ là một câu chuyện bịa đặt mà Côtôsan nghe ở trên làng về kể lại. Vì thế, khi Côtôsan đã đi, bà cũng khóa cửa đi đến nhà ông thầy bùa trong làng để hỏi cho ra sự thật.

Bà gõ cửa, một ông già trong bộ đồ màu vàng thẫm đi ra tiếp. Sau khi dùng ly trà nóng, bà bắt đầu kể lại câu chuyện mà Côtôsan đã kể, bà ngạc nhiên không hiểu tại sao khi nghe đến sự chết của Chúa Jêsus, mặt ông thầy bùa đỏ bừng lên:

— Thôi bà không được kể nữa, bà đã bị Đạo QUỶ khiến bà ngu dại rồi. Đó là câu chuyện của mấy tên QUỶ da trắng kia thường kể ngoài đường, bà đi ra, tôi không muốn tiếp bà nữa.

Bà nội Côtôsan hoảng sợ bước vội ra khỏi cửa, thầy bùa đóng mạnh cửa, mặt mày dễ sợ hơn bao giờ hết vì ông tưởng rằng bà đến để mua bùa của ông như mọi khi, không ngờ bà đến để kể cho ông nghe câu chuyện mà ông chẳng thích nghe bao giờ.

(Còn tiếp 1 kỳ nữa)

THIẾU - NIÊN HÔM NAY VÀ CHO TƯƠNG-LAI

I — MỤC TIÊU CỦA MỘT BAN THIẾU NIÊN

Đây là điểm then chốt, vì tổ chức và sinh-hoạt có thể thay đổi để thích ứng với từng hoàn cảnh địa phương, nhưng mục đích đều giống nhau và cần được xác định rõ ràng.

1.— Hướng dẫn cá nhân thiếu niên gặp Chúa : Nhi-đồng là tuổi dễ vâng lời, dễ chấp nhận đức tin của cha mẹ, anh chị, tin hầu hết những điều được dạy dỗ trong Trường Chúa Nhật, buổi nhóm Nhi đồng... nhưng đến tuổi thiếu niên, niềm tin này được xét lại. óc suy luận phát triển, các thiếu niên bắt đầu thắc mắc, tra hỏi (nói ra hoặc giữ kín) về Kinh Thánh, về Chúa... Thiếu niên là tuổi cần Chúa (bắt đầu có ý thức rõ ràng về tội lỗi) và dễ gặp Chúa hơn các lớp tuổi khác. Nếu trong những năm khó khăn của tuổi mới lớn, các em gặp Chúa, tìm được sự an ủi, nâng đỡ, dẫn dắt, cảm thông của Chúa và của những người hướng dẫn, thì đó là bắt đầu tốt đẹp của một đời sống cơ đốc.

2.— Tạo điều kiện để thiếu niên phát triển quân-balance : Sinh hoạt trong nhóm sẽ giúp thiếu niên tìm hiểu, học hỏi, phát biểu những suy nghĩ riêng tư về nhiều vấn đề liên quan đến nếp sống Cơ đốc, đời sống xã hội, sự học hành, những vấn đề quốc gia...

3.— Học tập phục vụ : Noi gương Chúa Giê-su trong cuộc đời phục vụ, Thiếu niên có nhiều cơ hội để học tập phục vụ người khác trong sinh hoạt của ban.

NGUYỄN ĐĂNG

Kỳ sau : Tổ-chức Ban Thiếu-niên

đố

KINH THÁNH

GIẢI ĐÁP CÂU ĐỐ KINH-THÁNH

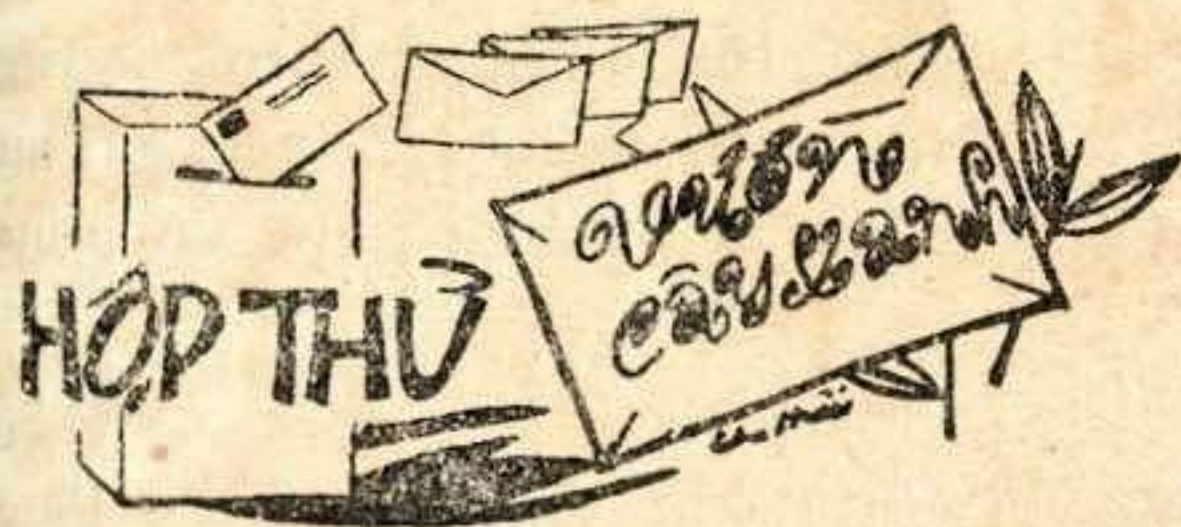
ĐỢT 2 KỲ 8

- 1 - Ha-ba-cúc 3 : 15
- 2 - Thi thiên 119 : 148
- 3 - Rô-ma 16 : 1
- 4 - Gióp 42 : 14
- 5 - Xuất Ê-díp-tô ký đoạn 7 đến đoạn 12
- 6 - Ê-sai 49 : 15
- 7 - Ê-xơ-tê 1 : 7

DANH SÁCH CÁC EM ĐÁP TRÚNG :

Đáp trúng 7 câu :

Trương công Lý (Hộ Phòng) — Trương thị Mỹ Nhơn, Trương thị Thu Thảo, Trương thị Thu Ái, Trương bình An, Nguyễn thị Linh, Nguyễn thị Liên (Ban Mê Thuột) — Nguyễn Lê Hoàng, Nguyễn Lê Khánh (Cam Ranh) — Trần thị Ngọc Ánh, Nguyễn Phước Đức (Cao Lãnh) — Hồ Từ Ngọc Thanh Mai, Nguyễn thị Ngọc Tuyết (Vĩnh Long) — Nguyễn quốc Dũng, Nguyễn thị Kim Anh, Trần văn Ninh (Saigon) — Phan xuân Hương, Phan thị Xuân Hương, Phan xuân Hồng, Huỳnh Hữu Lâm, Phan thị Xuân Huệ (Tuy Lý Vương)

Nguyễn đình Hương (Bến Cát) hai bài thơ của em chị đang xem. Sẽ trả lời sau. Em cứ gửi bài học hàm thụ về, dù lâu nhưng chắc không sao đâu. Thật vui nhận em làm « út nam » của chị, nhưng vì chưa rõ em bao nhiêu tuổi nên không biết em có thể là « út » của chị được không ? Chị trả lời thư em trễ, em có buồn không ? tha lỗi cho chị nhé.

— Phan Trung, Nguyễn thế Hùng, Nguyễn Long Hải (Gò Đen) — Thu Hồng (Bình Hòa Phước) — Phạm thị Hồng Lan (Hàm Long) — Huỳnh thị Thanh Trúc (Thủ Đức) — Nguyễn sơn Hải (Mỹ Tho) — Văn Phú Quang, Nguyễn văn Bình (Phan Thiết) — Nguyễn thụy Trà (Vĩnh Phước) — Trần xuân Hưng, Phan minh Tuấn, Huỳnh Minh Sơn (Đà Nẵng) — Trương hoài Lan, Bùi Quyền (Tam Kỳ) — Lê phước Thắng (Lái Thiêu).

Đáp trúng 6 câu :

Trương bình Phú, (TUTL, KBC 4371) — Huỳnh thị Hồng Hà (Cao Lãnh)

Đáp trúng 5 câu :

Trương thị Liễu (Sông Cầu)

Đáp trúng 3 câu :

Thu An (không ghi tên HT).

NHẮN TIN

1. — Nhận được bài đáp ô chữ đăng trong TKNS số 402, của em Lê phước Thắng (Lái thiêu).

2. — Nhận được bài đáp đường đi cho chiến con, đăng trong TKNS số 405 của : Nghiêm Lợi (Đà Nẵng) — Lê thị Lục Cẩm (Đà Nẵng) — Lê ngọc Thương (Đà Nẵng) — Huỳnh Công Re (Thoại Sơn) — Nguyễn Hồng Lạc (Cái Bè, ĐT).

3. — Nhận được bài Đố K.T. của : Trương Hoài Lan (Tam Kỳ) — Trần văn Ninh (Saigon) — Nguyễn thị Ngọc Tuyết (Vĩnh Long) — Phan thị Ân (An Trung, Đà Nẵng) — Lưu Đình Gia (Mỹ Khê).

Chân thành cảm ơn tất cả, ước mong sẽ nhận được thêm của những em khác, các câu đố các em cứ gửi :

Chị NGA — Hộp thư 329, Saigon

Phan thị Ân (Đà Nẵng) thư em viết hay quá nhưng chị cũng sợ quá đi. Chị đã nói rồi, chị không dám tặng hình cho các em đâu, vì sợ các em ngủ không yên giấc đó thôi. Còn việc thư riêng cho Ân thì chị cũng không hứa nữa, khi nào chị hứng lắm lắm thì sẽ viết cho em ngay. Ân đừng làm khó chị nữa nhé ! năn nỉ em mà.

Bùi Quyền (Tam Kỳ) hoan nghinh em vào Vườn. Thành thật mong em cộng tác chặt chẽ cùng các anh chị đề lo cho Vườn của chúng ta. Em có thể viết một bài về Ban Thiệu Nhi Hội Thánh Phương Hòa được không ? chờ đợi em hết lòng đó.

— Các bồ thân mến :

Quận lỵ Bình Nguyên bé nhỏ dễ thương. Những đồng lúa xanh, những hàng tre râm mát, thơ mộng như bay tung lên khoảng không và hòa lẫn với niềm vui hân hoan của chúng tôi.

Hội Thánh Bình Nguyên nơi mà chúng tôi nhóm lại, được nằm trên đường Hương lộ số 7 cách quận lỵ Tam kỳ 25 cây số, nếp sống và sự sinh hoạt của chúng tôi ở đây rất sốt sắng vui vẻ ; nhưng cũng có nỗi lo sợ nhất là mỗi khi bị pháo kích, nên cảnh vật ở đây đìu hiu vì di tản hết nhưng cũng còn số ít ; mặc dầu vậy chúng tôi vẫn không bao giờ bỏ quên công việc Chúa, cùng giúp đỡ lẫn nhau và sự sinh hoạt hằng tuần ở tại nhà thờ.

Các bồ thân mến :

Đã từ lâu chúng tôi mong muốn giới thiệu ban thiếu nhi với các ban thiếu nhi trong vườn cây xanh nhưng vì chúng tôi ở đây bận rộn quá nên chưa có dịp, hôm nay chúng tôi có dịp và hân hạnh ra mắt các bồ để nói lên sự sinh hoạt của ban thiếu nhi Bình Nguyên mong các bồ biết đề cầu nguyện cho chúng tôi và hầu chia xẻ phần ơn phước của Chúa với tất cả các bồ.

Các bồ mến ! Ban thiếu nhi chúng tôi không được may mắn sống trong cảnh đô thành như các bồ mà chúng tôi sống tại một nơi quận lỵ đìu hiu với những cánh đồng lúa xanh cỏ cây tươi tốt hết tháng này qua tháng nọ.

Thiếu nhi Bình Nguyên chúng tôi ít và nhỏ bé : Mặc dù ít nhưng chúng tôi vẫn sinh hoạt và học hỏi lời Chúa hằng tuần.

Sinh hoạt Thiếu Nhi Hội Thánh Bình Nguyên

Sáng Chúa nhật sau khi nhóm cầu nguyện cùng Hội thánh, chúng tôi học trường Chúa Nhật dành riêng cho thiếu nhi ; chúng tôi nghe thầy giảng dạy, trả câu gốc cũ học câu gốc mới chúng tôi hăng hái thi nhau trả lời các câu hỏi của bài học và sau đó chúng tôi nghe thầy kể chuyện tích trong Kinh thánh. Thầy dạy rất vui vẻ và hấp dẫn vô cùng, học xong trường Chúa Nhật chúng tôi được nhóm lại cùng với Hội Thánh.

Đến buổi chiều từ 2 giờ—3 giờ chúng tôi nhóm lại cũng do thầy Chủ tọa hướng dẫn Chúng tôi thích nhất là giờ này vì đây là giờ chúng tôi nhận nhiều ơn phước của Chúa nhất và học hỏi nhiều về Kinh thánh, đến giờ đó Kinh thánh chúng tôi thi nhau lật Kinh thánh tìm câu trả lời, bạn nào nói đúng sẽ được ghi điểm vào sổ thiếu nhi. Sau giờ học Kinh thánh chúng tôi cầu nguyện và tập hát ; xong chúng tôi có những trò chơi thích thú và hấp dẫn.

Đã như vậy rồi mà chúng tôi còn có những dịp lễ Giáng-Sinh chúng tôi đều dự thi Kinh thánh hoặc câu gốc trường Chúa Nhật do Hội Thánh tổ chức, những cuộc lễ phục sinh hoặc Tết Trung Thu chúng tôi đều có những cuộc vui như vậy.

Cảm tạ tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã cho chúng tôi có lòng sốt sắng trong công việc Chúa và học tập hầu việc Ngài mặc dầu ban thiếu nhi chúng tôi ít và nhỏ bé. Ở thôn quê chúng tôi vẫn không quên cầu nguyện cho các bồ.

Mến chào các bồ

XUÂN - ĐÀO

THÀNH-KINH N.S.

Ông Búa và ông Thợ Gõm

ĐỖ ĐỨC TRÍ, Saigon

Buổi sáng kia, khi tôi tới sở làm việc đề tụt-tút, vừa bước qua cổng lớn, thì thấy đi trước mặt mình có hai anh thủy-thủ nước bạn. Họ đội mũ vải trắng bận áo xanh lơ, quần xanh thẫm, và đi giày đen. Những bộ quân-phục ấy tôi thấy thường ngày từ bao nhiêu năm nay, nên chẳng có gì đáng chú ý. Cái điều làm tôi chú-ý hôm nay là tên của họ viết bằng mực đen in trên vải trắng, và khâu liền vào ngực bên trái ở phía trước cùng ngang dây lưng bên phải ở phía sau. Một anh tên là HAMMER (Cái Búa), và một anh tên là POTTER (Thợ Gõm).

Liền lúc đó, một bài học sâu-nhiệm lòi trong trí-óc tôi như chớp - nhoáng, và tôi không thể diễn-tả cảm-giác tràn-ngập lòng mình. Nó pha-trộn cả sợ-hãi vui-mừng, kinh-ngạc và hi-vọng.

Khi được Đức Thánh-Linh thăm-viếng đặc-biệt, nhất là trong các hội-đồng bồi-linh và phục-hưng, chúng ta thường thấy đông người tiến lên trước tòa giảng, khóc-lóc, cầu-nguyện, xưng tội, và hứa quyết dâng trọn mình cho Đức Chúa Trời (Rô-ma 2:1). Ôi!

Quý-hóa thay và cảm-động thay những dòng nước mắt ấy! Nếu chỉ có chừng đó, thì trong Hội-Thánh thiếu chi những bậc thánh-thiện, tận-hiền!

Nhưng khi tôi tới và con-cái Đức Chúa Trời long-trọng hứa-nguyện như trên, thì có chi xảy ra? Có cái búa thiên-thượng đến thăm. Chính Đức Thánh-Linh sẽ dùng mọi cách để thử-nghiệm xem anh chị em có thật coi quí các sự-kiện thiên-thượng và coi nhẹ các sự-kiện trần-gian, kể cả chính thân mình, chẳng? Xin kể dưới đây một vài trường-hợp điển-hình.

MỘT. Ông được đề-cử làm một công việc tốt-đẹp, rất thích-hợp với khả-năng của mình, song Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường rằng Ngài muốn ông đi đường cô-đơn, không danh-tiếng để chuẩn-bị ông làm một công-việc tốt-đẹp hơn bội phần. Cái búa thiên-thượng giáng xuống đó. Ông có thưa: "Ý Cha được nên chăng? Nếu ông không thuận-phục, thì chức-vụ của cả một đời ông sẽ tàn-lạnh, vô-hiệu, mặc dầu ông vẫn hùng-hồn truyền-dạy những chân-lý và giáo-lý sâu-nhiệm trong Kinh-Thánh.

HAI. Thầy là một thanh-niên học hành xuất-sắc và cũng là một tín-hữu sốt-sắng, hăng-hái gia-nhập Ban Thanh-niên và Ban Chứng-đạo. Mới 17 tuổi, thầy đã đậu Tú-tài đôi ưu-hạng, và cũng đậu luôn kỳ thi tuyển học Y-khoa. Với văn-bằng Bác-sĩ cầm chắc trong tay, đúng như ý-nguyện của cha mẹ, thầy hứa với Chúa rằng sẽ dùng chức-nghiep để phục-vụ Đức Chúa Trời, Hội-Thánh và đồng-bào. Nhưng Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường với thầy rằng Ngài muốn thầy dâng mình vào Thần-học-viện để mai sau đi giảng Tin-Lành. Thế là bao nhiêu mộng-tưởng tốt-đẹp bị búa thiên-thượng đập tan hết. Thầy có thưa: «Ý Cha được nên» chẳng? Nếu thầy không thuận-phục, thì đời thầy sẽ là một cuộc phiêu-lưu như con tàu không bánh lái.

BA. Cô tới tuổi lập gia-đình. Có một thanh-niên thương-mến cô lắm, và cô cũng thương-mến anh lắm. Nhưng có một trở-ngại là anh chưa tin-nhận Cứu-Chúa Jêsus-Christ và cho sự tin theo Ngài là vấn-đề thứ-yếu. Trở-ngại cũng dễ vượt qua. Ấy là anh chỉ cần theo đạo vợ, chịu báp-tem và làm phép cưới tại nhà-thờ Tin-Lành. Như vậy, hạnh-phúc cầm chắc trong tay, và cuộc đời cô sẽ yên-ả. Nhưng Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường rằng: «Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin» (II Cô. 6:14a), và ở thâm-tâm cô biết chắc rằng điều đó làm cho Đức Chúa Trời xốn mắt. Cái búa thiên-thượng giáng xuống đó. Cô có thuận-phục ý Cha mà cắt đứt mối tình ngang-trái ấy không? Nếu không, thì cuộc hôn-nhân của cô sẽ bị Ngài rửa-sả, và hạnh-phúc mà cô toan-tính xây-dựng sẽ sớm đổi thành hận-khúc.

BỐN. Bà là bậc nội-trợ hiền-đức, luôn luôn lo cho chồng con được an-lạc, đầy-đủ. Cuộc chiến-tranh lan đến địa-phương bà. Mọi người vội-vàng bỏ chạy, duy có gia-đình bà cùng một vài gia-đình khác ở lại, và lâm cảnh đói, thiếu. Trong lúc nhu-cầu cấp-bách, bà đã vào những nhà bỏ trống, tự-do lấy gạo, củi và mọi thứ nhu-yếu-phẩm đem về dùng. Nay chiến-tranh đã yên, ai trở về nhà nấy. Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường rằng bà phải đến mấy nhà hàng xóm, mà bồi-hoàn những gì đã lấy của họ. Cái búa thiên-thượng giáng xuống đó. Bà vâng theo ý Chúa, hay là cứ lý-luận rằng: «Nếu tôi không lấy, thì người khác cũng chẳng để yên?» Nếu nhất-định không bồi-hoàn, tiếng Đức Thánh-Linh sẽ đập tắt, rồi bà và cả gia-đình sẽ biết thế nào là luật công-bằng của Đức Chúa Trời (Ma. 7:12).

Còn cả ngàn trường-hợp lớn, nhỏ mà cái búa thiên-thượng của Đức Thánh-Linh đang chực sẵn để giáng xuống và đập tan-tành. Mỗi người chúng ta nhờ Đức Thánh-Linh và lương-tâm mà biết rõ những gì cần bị búa đập vỡ-nát. Nếu không thuận-phục, thì dầu có khóc đến đui con mắt, có dầm ngực đến ho lao, có rạch máu mà hứa-nguyện dâng mình cho Chúa, thì Chúa cũng nhắm mắt không chịu thấy và bịt tai không chịu nghe.

Lòng của Đức Chúa Trời chỉ vừa thương-cảm, vừa thỏa-mãn khi tôi-tớ và con-cái Ngài nhắm mắt, cúi đầu trước cái búa của Đức Thánh-Linh giáng xuống tới-tấp, và làm cho cái bình pha-lê đẹp đẽ của họ tan thành ngàn mảnh. Bấy giờ Ngài mới ngự

đến như Ông Thọ gồm đại-tài và toàn-thắng. Ngài thấu-luộm bao nhiêu mảnh vụn, rồi bởi quyền-năng, ân-diễn và sự khôn-ngoaan vô-biên, Ngài biến-cải chúng thành cái bình ngọc vô-cùng quý-giá trong và cho Nước Ngài.

Tôi xin nêu lên một trường-hợp Ông Búa và Ông Thọ Gồm hành-động kỳ-diệu dường nào. Một thân-nhân tôi tuổi gần 40, có học-lực khá cao đang dự phần hầu việc Chúa trong chi-hội và tấn tới trong đời tin-kính. Ông sống trong hạnh-phúc với vợ và bốn con nhỏ. Đang lúc ông mong-ước tìm đến những chân trời cao-đẹp của Chúa, thì búa thiên-thượng giáng xuống tim ông rất đột-ngột. Con gái đầu lòng của ông, 7 tuổi, bị bạo-bệnh và về Nước Chúa. Chính tôi, cũng như ông, đã chứng-kiến lúc em hấp-hối, được khâm-liệm, nhập quan và tạm gởi trong lòng đất, chờ ngày sống lại vinh-hiễn. Tôi yên-ủi và cố khuyên ông hãy thuận-phục ý Cha, và chỉ vài ngày sau khi an-táng em, ông đã hoàn-toàn thuận-phục. Và tôi vừa cảm-động, vừa sung-sướng chúc-tạ Đức Chúa Trời khi chính tai tôi được nghe ông hùng-hồn giải-luận đề nâng-đỡ đức-tin của bà. Ngày nay tôi nhận thấy ông là một người hùng-mạnh theo mức hiểu-biết thần-học và cương-vị tín-hữu của ông. Ông lo đến đời tin-kính và sự an-lạc thần-linh của mọi người trong thân - quyến lo đến tiền đồ của Hội-Thánh, lo thăm viếng và giúp đỡ một số tín-hữu bệnh-hoạn, túng-thiếu và nhứt là ham đọc Kinh-Thánh cùng tìm hiểu đường-lối của Đức Chúa Trời. Và tôi ngạc-nhiên khi ở nhà-thờ, tôi nghe ông cầu-nguyện tự đáy lòng y như

mấy chục năm trước đây, tôi đã được nghe Cụ thân sinh của ông thiết-tha cầu-nguyện tại nhà-thờ Hà-nội.

Ông Búa và Ông Thọ Gồm ! Ông Búa giáng xuống tấm lòng đau lắm, nhưng Ông Thọ Gồm tái-thiết tấm lòng kỳ-diệu hơn bội phần. Ông Búa kiêm Thọ Gồm đang đi qua và có thể sẽ không trở lại. Hãy thuận-phục cúi xuống trước mặt Ngài và thưa tự đáy lòng : « Ý Cha được nên ! »

Được Ơn Nên Phải Biết Ơn

Tháng 6-1973 Hội-Thánh Trung-Lập mở cuộc Bồi-linh, chính tôi được nghe cụ Mục-sư Ông-văn-Huyền, Viện-Trưởng Thần-Học-Viện giảng-dạy. Cụ giảng về Sự Sống, tỏ bày Đức Chúa Jêsus là Sự Sống ; giảng về sự Được Ơn thì phải Biết Ơn... Lời giảng đầy Linh-quyền, lòng tôi xiết bao cảm-động ! Thật là một trận mưa rào trong cơn đại-hạn ! Tôi viết bài thơ sau đây đề kỷ-niệm và tỏ lòng biết ơn Chúa :

*Đương cơn đại-hạn gặp cơn mưa
Thăm khắp vườn cau đến rạch dừa.
Thỏa dạ nông-phu khi nóng bức,
Tủi lòng chức-nữ lúc trời trưa.
Ngư ông thích-chí im dòng cũ,
Tiều phụ mừng thăm mát lối Xưa.
Cảm tạ Giê-Xu nguồn sự sống,
Ơn thiêng càng nếm, nếm càng ưa !*

LƯU-TUY, QUẾ-SƠN

MỘT CHÚT MẬT ONG

“Hãy mang theo một ít mật ong.” Đó là những lời Gia-cốp dặn dò các con trai khi họ sửa soạn lên đường sang Ai-cập để mua thực-phẩm. Họ mang theo nhiều tặng-vật để dâng cho nhà cầm-quyền : nào nhũ-hương, nào một-duyệt, phi-tử, hạnh-nhân và cả tiền bạc nữa. Nhưng ông lão Gia-cốp thành thạo việc đời còn dặn : “Hãy mang theo một ít mật ong”.

Mật là một chất vốn thơm tho, ngọt dịu và tốt lành. Thiếu những phẩm-chất tương tự không một người nào có thể thật sự thành công trong nghệ-thuật sống ở đời.

Rất nhiều người vào đời mang theo những hành-trang phong-phú ; nào khả-năng, nào kinh-nghiệm, nào sáng-kiến, tham vọng, niềm tin, kiến thức và biết bao nhiêu điều quý giá khác nữa. Thế nhưng họ vẫn thất bại vì quên mất một món hành-trang vô cùng quan-trọng : đó là sự tử-tế, nhã-nhận. Nếu họ tử-tế, nhã nhận thêm một chút nữa thì chắc hẳn kết quả đã khác hẳn đi rồi.

Cũng có rất nhiều cặp vợ chồng gia-đình đồ võ, đời sống mãi-mãi khổ đau, và các đứa con ngây thơ của họ phải đánh mất những niềm vui-vẻ hồn-nhiên tràn đầy của tuổi trẻ cũng chỉ vì họ

quên «đem theo một chút ít mật» vào cuộc hôn nhân.

Thường khi ngay cả những người được tiếng là đạo-đức, thánh-thiện cũng quên bẵng đi một ít mật. Cách đây gần hai thế-kỷ một quyền sách nhỏ rất chua cay ra đời với nhan-đề : “một con cáo già bị đánh tróc lông”. Bạn có biết ai bị ám chỉ là con cáo già ở đây không ? Thưa bạn, đó là John Wesley, nhà truyền đạo trứ danh trong lịch-sử hầu hết mọi người đều biết tiếng tăm. Còn người muốn đánh «tróc lông» John Wesley là ai vậy ? Chính là Augustus-Toplady, tác-giả bài thánh-ca «VÀNG ĐÁ MUÔN ĐỜI» nổi danh khắp thế-giới. Tất cả chỉ vì họ không đồng ý-kiến về một điểm trong thần-học mà thôi.

Một bài học quý-giá vào bậc nhất người đời đáng học ấy là làm thế nào để có thể «không đồng ý với người khác mà không làm cho người ta bị phật ý». Chỉ cần tỏ ra tử tế, nhã-nhận một chút là có thể thực hiện được «phép lạ rồi».

Có nhiều người sẽ bảo rằng thế giới ngày nay là một thế-giới chen lấn, ganh-đua nên bạn tỏ ra mạnh-mẽ, cứng-cỏi thì mới hòng tiến thân được. Cái thứ tử-tế, nhã nhận đó, theo họ thì có thể

có ý-nghĩa trong một buổi nhóm họp ở nhà thờ chứ trên thực tế thì chẳng qua là đồ bỏ vì chẳng giúp-ích được gì. Thế nhưng lòng tử tế có thể đem lại kết quả kỳ lạ ở bất cứ nơi nào.

Cách đây nhiều năm tại thành phố Philadelphia, Hoa-kỳ có một cặp vợ chồng đến một khách-sạn để tìm phòng trọ lại ban đêm. Lúc đó thành phố Philadelphia đang có một kỳ đại-hội quan-trọng nên các khách-sạn đều chật ních cả. Cặp vợ chồng đến hỏi một viên thư-ký khách-sạn kia xin thuê một phòng nhưng được anh ta cho biết là các phòng đều đầy ắp.

Chàng thư-ký trẻ tuổi này là một người tin vào sự tử-tế. Khi nhận thấy cặp vợ chồng mệt mỏi vì di-chuyển suốt ngày, anh ta bằng lòng để họ dùng cái phòng riêng của mình đêm hôm ấy. Đó chỉ là một căn phòng nhỏ trưng bày đồ đạc sơ-sài, nhưng anh ta nói nếu hai vợ chồng dùng phòng ấy thì anh ta bằng lòng ngủ ngoài bao lơn khách-sạn. Anh ta còn bảo đảm với cặp vợ chồng rằng anh ta còn trẻ nên ngủ một đêm ngoài bao lơn cũng không sao.

Sáng hôm sau người chồng tìm viên thư-ký và tỏ lòng cảm ơn tinh-thần tử-tế của anh ta. Rồi ông chồng bảo : « Nếu anh đồng-ý, tôi sẽ xây cho anh một khách-sạn vĩ-dại nhất Mỹ-châu này ! ».

Người chồng đó là Ông Astor, sau này đã xây khách-sạn Waldorf Astoria Hotel. Và anh thư ký trẻ tuổi đó là George C. Boldt, sau này trở thành quản-lý khách-sạn Waldorf Astoria vĩ-dại và là một trong những chuyên-gia

khách-sạn nổi tiếng vào bậc nhất Mỹ-châu.

Chúng ta có thể nhắc nhở chính mình rằng Người từng kêu gọi : « Hãy đến cùng Ta » và « Hãy xem hoa huệ ngoài đồng » đã sống một cuộc đời dài hơn và thành lập một đạo quân vĩ-dại hơn cả những đoàn quân của Thành-cát Tư-hãn, Caesar, Napoléon hay Hitler.

Thánh Phao-lô đâu phải là con người tầm thường. Ông cũng đã từng sống giữa mọi người nhưng ông không quên sự tử-tế. Ông đã viết những lời mà tất cả chúng ta đều nên để ý nằm lòng : « Phải bỏ khỏi anh em sự cay đắng buồn phiền, sự tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc và mọi điều hung ác khác. Hãy ở với nhau cách nhân từ, tử tế, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy ». (Ê-phê-sô 4 : 31-32).

— Trong một vở kịch nổi tiếng gần đây, một nhân-vật đã nói : « Tôi thiết nghĩ rằng điều đáng nói nhất về tôi ấy là tôi chưa bao giờ cố ý làm một hành động thô-lỗ, bất-nhân nào. »

Lời nói ấy lúc đầu mới nghe có vẻ rất hợp lý và hầu hết mọi người đều có thể nói như vậy. Chỉ một số ít người cố ý tỏ ra thô lỗ, cộc-cằn, bất-nhân, thiếu tử-tế, thiếu nhã-nhận, Nhưng điều lầm-lỗi của đa số chúng ta ấy là chúng ta vấp phải những lỗi-lầm một cách « vô tình » và « vô ý ». Chúng ta quên mất những điều mà đáng lẽ ra phải nhớ ; chúng ta không cân nhắc lời nói trước khi phát ngôn ; chúng ta để cho tình-cảm, tâm-trạng làm chủ hành động của mình ! !.

Sự tử-tế, nhã-nhận là một điều có tính cách năng động. Đó là một điều chúng ta phải suy-nghĩ và trồng cấy. Nhưng chẳng có cái gì khác có thể mở cửa dịp tiện và đặc-nhân-tâm nhanh chóng và hữu hiệu bằng sự tử-tế, nhã-nhận cả !

Câu chuyện ngụ ngôn cổ xưa giữa gió và mặt trời cũng đủ đem lại cho chúng ta một bài học đáng ghi nhớ. Gió và mặt trời đều muốn tỏ khả-năng của mình nên đồng ý đưa ra điều-kiện là bên nào có thể khiến cho người bộ hành cởi chiếc áo choàng ra thì bên đó được thắng cuộc. Gió muốn thì thổ tài ba của mình bèn ngạo-nghe đem hết sức thổi mãnh-liệt khoe-khoang rằng sẽ

khiến cho chiếc áo kia phải bị cuốn đi. Nhưng gió càng thổi mạnh bao nhiêu thì người bộ hành lại càng quấn chặt chiếc áo vào người bấy nhiêu.

Còn mặt trời nhà ta thì chỉ nhẹ-nhàng, êm dịu chiếu những tia nắng ấm áp xuống bao phủ lấy người đi bộ. Kết quả là chẳng bao lâu chiếc áo choàng đã được cởi ra.

Là những Cơ-đốc-nhân trên mọi nẻo đường của cuộc đời, chúng ta hãy đừng quên « mang theo một chút MẬT ONG ».

THIÊN-ĐĂNG

(Viết theo tài liệu của
Charles Allen)

TIN - TỨC CẬY - ĐĂNG

Kính thưa quý vị Mục-sư, Truyền-Đạo, Giáo-sĩ, và toàn thể các con cái Chúa trong cũng như ngoài nước.

Hội-Thánh Cầu-Đất đã thành lập trên 30 năm, nhưng hiện nay số tín đồ cũ chỉ còn hai gia đình, và đã thêm 4 gia đình mới tin Chúa. Số người cũ, mới chỉ có 6 gia-đình, toàn là nghèo khó không thể làm chi được... tiền tự dưỡng mỗi tháng có 1000đ, mà có tháng không lo được.

Hiện nay nhà thờ, tư thất xiêu vẹo, tồi e sợ trong mùa mưa gió có sự rủi ro xảy đến trong lúc nhóm thờ phượng, nên chúng tôi định xây cất lại nhưng trong tay không có tiền bạc chi cả !! Vậy tôi xin bày tỏ tình-cảnh đau-khổ trên của nhà Chúa đề quý tôi-tớ và con cái Chúa được biết, xin cầu-nguyện cho chúng tôi đề được ý Chúa tỏ ra, nếu quý vị cảm động cũng xin góp phần tiền bạc với chúng tôi để có thể tái thiết lại.

Thư từ và tiền bạc xin gửi đến địa chỉ sau đây:

Truyền-Đạo Mai-Hải Hội-Thánh TIN-LÀNH Trạm-Hành, Cầu-Đất, Tuyên-Đức.

Chân thành cảm ơn quý vị.

Truyền-Đạo MAI-HẢI

HỘI-THÀNH

● TƯỜNG VI phụ-trách

— MS Nguyễn hậu Nương sau một thời-gian hầu việc Chúa giữa vòng Việt kiều và các sắc dân ở Lào trở về Việt-nam được cử giữ chức vụ Giám-đốc Chăn-Y-Viện Tin-Lành Pleiku.

— Tổng - Liên - Hội Hội-thánh Tin - lành Việt-nam đang kêu gọi một mục-sư sang Vạn tượng, Ai-lao thay thế Mục-sư Nguyễn-hậu-Nương. Ngoài ra thề theo lời yêu-cầu của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam tại Pháp, qua điện-văn của Mục-sư Bordreuil, Tổng Liên - Hội đang kêu gọi một Mục-sư nói được tiếng Pháp sang hầu việc Chúa giữa vòng Việt kiều tại Ba-lê (Pháp).

— TĐS Nguyễn văn Huệ đã được đề cử sang phục-vụ tại Đài Phát Thanh Tin-Lành ở Manille, Phi-luật-tân.

— Thánh-kinh Thần Học Viện Nha-trang đang cần 10 triệu đồng để xây cất một thư viện. Tổng-Liên-Hội đã chấp-thuận đơn nói trên và xin Hội Truyền Giáo tài trợ.

(Ảnh MS Phạm-văn-Năm)

Mục-sư L.L. Young, diễn-giả chính của Hội-đồng Tổng-liên-hội lần thứ 39 tại Nha-trang. Đứng bên cạnh là ông Nguyễn-văn-Vạn thông-dịch

(Ảnh Kiều Thành)

Quang-cảnh Hội-đồng Tổng-liên-hội Nha-trang

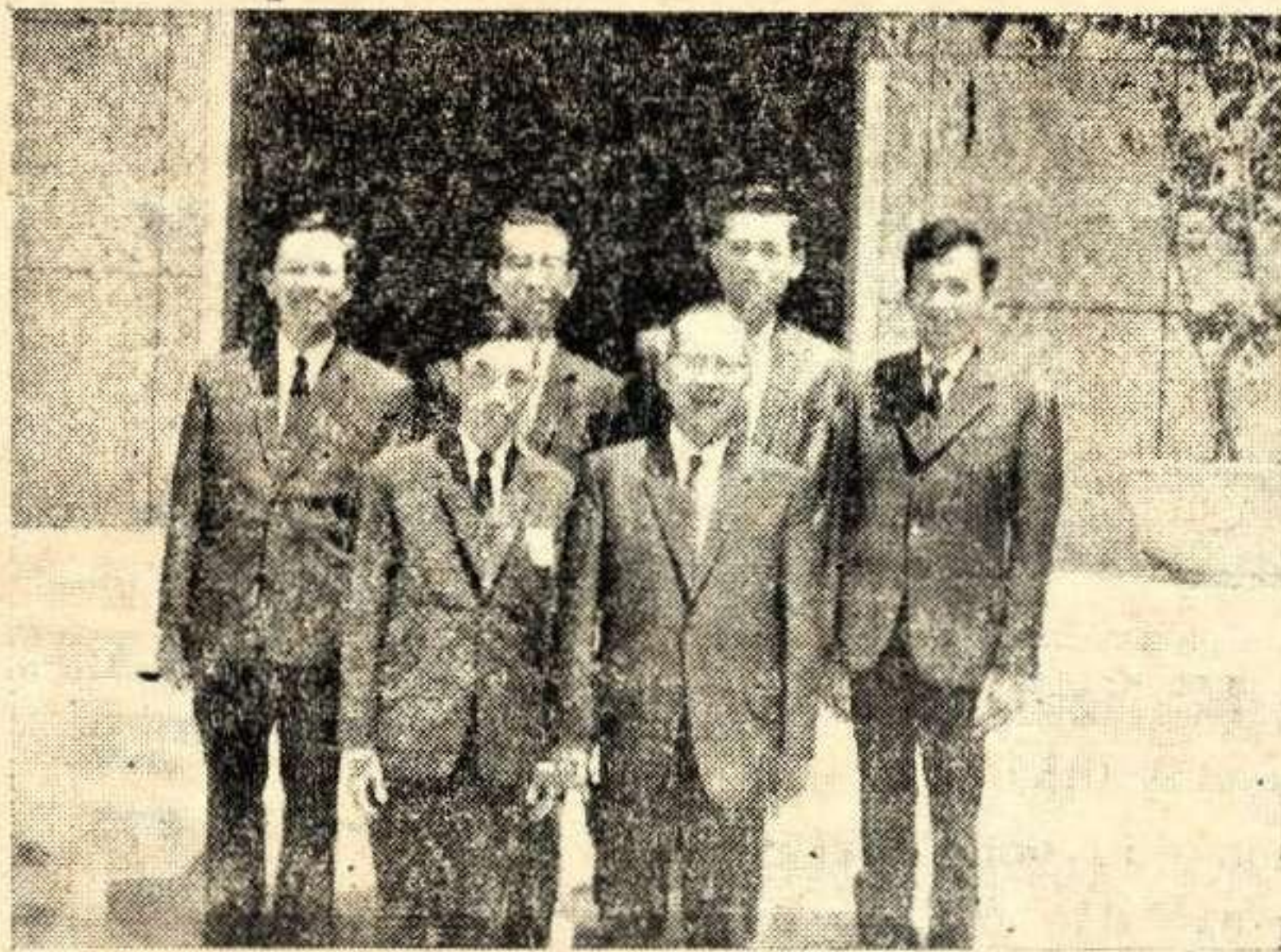

— Hội - đồng Mục - sư Truyền - đạo Liên Hệ Phái sẽ được tổ-chức tại Villa Alliance, Đà-lạt từ 14-18/1/1974 dưới sự bảo-trợ của Hội Hoàn-cầu Khải-tượng. Đây sẽ là hội - đồng mục - sư truyền - đạo liên - hệ phái lần thứ nhất ở Việt-nam.

— Hội - trưởng Tổng - Liên-Hội Mục-sư Đoàn-văn-Miêng và Mục - sư Phạm - văn-Năm đã đáp phi-cơ đi Phi-luật-tân vào ngày 18/6 và đã trở về đến phi trường Tân - sơn - Nhất ngày 22/6. Nhị vị Mục-sư được mời tham-dự Hội-nghị Thông-công Truyền-giáo Á-châu tổ-chức tại thủ-đô Manille.

— Hội Hoàn-Cầu Khải-tượng hiện đang bảo-trợ 79 trường của Hội-thánh Tin-Lành Việt-nam gồm 520 lớp, 603 giáo viên, và 22.492 học-sinh.

Trong khi đó số trường tự-túc của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam là 6, số

Ban Trị-sự Nam Trung-hạt niên khóa 1973-75. Hàng trước từ trái qua phải : Phó chủ-nhiệm Ms Đinh-Thống, Chủ-nhiệm Ms Trần-trọng-Thực. Hàng sau, từ trái qua phải : Nghị-viên Ms Văn Đài, Tư-hóa Ms Huỳnh-sỹ-Hùng, Nghị-viên Ms Lê-khắc-Hóa, Thư-ký Ms Nguyễn-đình-Hiệu.

lớp 52, số giáo viên 60 và số học-sinh là 2.200.

— Ban Trị Sự TLH HTTLVN đã chánh-thức chấp-thuận hiệp-tác với Hội Truyền Giảng Chúa Cơ-đốc (Campus Crusade for Christ) mà Mục-sư Henry Jones là Giám-đốc tại Việt-nam. Được biết Tổ-chức Campus Crusade for Christ International đã hoạt-động trên 80 quốc-gia trên thế-giới.

— Nhà In Tin-Lành tọa lạc tại số 30 Huỳnh-quang-Tiên Saigon 2 đã được chấp-thuận xây cất thêm cơ-sở để đủ chỗ nhân-viên làm việc, đặt thêm máy in, kho giấy. Các công-tác xây cất nói trên sẽ nằm trong khuôn viên tư-thất Mục-sư Hội-trưởng.

— Mục-sư Truyền-giáo Huỳnh-văn-Kiểm đã chánh-thức từ-giã Trung-tâm Truyền giáo Phước-đồng, Phan-rang (cho người Chàm) để nhận một chức-vụ mới, chủ tọa Hội-thánh Thủ-đức.

Đoàn Phụ nữ Tin-lành Thủ-đô chuẩn-bị công-tác cứu-trợ nạn nhân chiến-cuộc

Các bà trong Ban Phụ-nữ Hội-thánh Dalat ủy-lạo thương bệnh-binh tại Bệnh-viện Tiều-khu. Tuyên-Đức

Truyền-đạo Tạ-Xù được đề cử thay thế MS TG Huỳnh-văn-Kiểm đề lo cho đồng bào Chăm.

— Hội-đồng Tổng-Liên-Hội họp ở Nha-trang từ 20-24/5 đã chánh-thức chấp-thuận đề-nghị của Hội-đồng Địa-hạt Tây Nam Phần xin chia địa-hạt này ra làm hai địa-hạt lấy tên là Địa-hạt Tiền-giang, và Địa Hạt Hậu giang, lấy dòng sông Hậu giang làm ranh giới.

— CTG đã họp Hội-đồng Huấn-Luyện Cán-sự tại thánh đường Tin-lành Mennonite Gia-định từ ngày 13 đến 25/6 và đã tổ-chức buổi lễ Cảm-tạ hoàn - tất chương - trình đợt I vào tối 24-6 tại thánh đường Tin-Lành đường Phan-thanh-Giản, Saigon. Được biết hầu hết các gia - đình sống ở Miền Nam Việt-nam đã nhận được quyền Thông điệp của Thượng-đế cho

Mỗi Gia - Đình sau chương-trình đợt I với một số cán sự đồng đạo là 75 vị. Qua chương-trình đợt II còn gọi là chương-trình chăm-sóc số cán-sự chỉ còn khoảng 30 vị, vì "chương-trình chăm sóc đòi hỏi cán-sự phải thông - thạo Kinh - thánh và đầy ân - tứ." Chương-trình chăm-sóc cũng chú-ý đến việc cộng-tác với các hội-thánh địa-phương theo sự hướng-dẫn của Ban

Trị Sự Địa-hạt H.T.T.L.V.N. đề mở-mang hội-thánh. Chương-trình đợt I còn có tên là chương-trình GIEO, và chương-trình đợt II được đặt tên là chương-trình GẶT.

— Tiều-ban Soạn Duyệt Thư Tịch vừa được Ban Trị Sự TLH đề cử gồm quý ông Mục-sư Dương-kỳ, Trưởng-ban, Mục-sư Nguyễn-thanh-Hằng, Ông Vũ-đức-Chang và Ông Nguyễn-văn-An ban viên.

Buổi cầu nguyện mỗi bình minh tại Mỹ-tho

— Ban Trị Sự TLH đã biểu quyết chấp thuận đơn của Ban Trị Sự Tây Nam Hát xin Hội Truyền-Giáo ủng hộ tài chính đề tổ chức Thủy đoàn Tuyên Đạo (Tàu Tin lành) Miền Tây Nam Phần.

— Mục-sư Trần-Đào đã được biệt-phái hợp-tác hầu việc Chúa với Hội Truyền-Giáo Hải-Ngoại tại Việt-nam theo đơn xin của Giáo-sĩ Glenn Johnson, Giám-đốc của Hội.

— Trường Đồng-tâm, trước do Hội-thánh Gò-vấp quản trị nay đã được giao lại cho Hội-thánh Đồng-tâm và trực thuộc Địa-Hạt Đông-Nam-Phần.

— Ban Trị Sự TLH đã biểu-quyết tái bổ-nhiệm Ban Giáo-sư Thánh-Kinh Thần-Học-Viện Nha-trang một nhiệm kỳ hai năm như sau : Viện-trưởng : Mục-sư Ông-văn-Huyền, các giáo-sư Mục-sư Vũ-văn-Cư, Mục-sư Phạm-xuân-Tín (đang du học thần-đạo ở Mỹ), Mục-sư Tấn sĩ Lê-hoàng-Phu, Giám thị Mục-sư Kiều-toản.

— Mục-sư Nguyễn-quang-Thuận, Chánh Văn-Phòng Hội-Trưởng Tổng-Liên-Hội đã được đề-cử sung vào Ban Giáo-sư Thánh-Kinh Thần-Học-Viện Nha-trang. Truyền-đạo Phạm-xuân-Thiếu sẽ thay thế Mục-sư Nguyễn-quang-Thuận giữ nhiệm-vụ Chánh Văn-Phòng Hội-Trưởng. Ông Thiếu từ Mỹ-quốc hồi-hương sau khi du học Thần-đạo, ngày 7-7-73.

— Lê-dình-Phước (thứ nam Mục-sư Lê-dình-Tổ) được cử giữ nhiệm-vụ thanh-tra các trường học Tin-lành sau khi du học thần-đạo và xã-hội từ Mỹ-quốc trở về. Trong khi đó Mục-sư Nguyễn-Nam-Hải được cử giữ chức-vụ Trưởng ban Truyền Thanh Truyền Hình

sau khi du học Truyền Thông Đại chúng tại Mỹ-quốc trở về. Mục-sư Hải đã về đến Saigon, ngày 24-6-1973.

— Tồ-chức Truyền-giáo Quốc-tế OSBORN FOUNDATION đã đề-nghị tặng Hội-thánh Tin-Lành Việt-nam sáu xe lưu-hành trang-bị mỗi xe một máy chiếu phim 16 ly, một số phim tài-liệu chiến-dịch Osborn trên thế-giới, một máy phát điện xách tay, màn ảnh chiếu phim, bàn xếp. Hội cũng tặng sáu mươi (60) máy phát băng phóng thanh cùng một ngân phiếu năm trăm ngàn đồng (500.000\$) để chi dụng trong công việc truyền giảng Tin-lành. Được biết Ban Thường-Trực của Tổng-Liên-Hội họp lại tại Văn-phòng Tổng-Liên-Hội 155 Trần-hưng-Đạo vào ngày 18-6 đã chánh-thức chấp-nhận đề-nghị yểm-trợ nói trên. Theo đề-nghị của Nhà Truyền-giáo Quốc-tế T.L. Osborn mỗi địa-hạt sẽ nhận một chiếc xe lưu-hành trang bị đầy đủ máy móc và mười (10) máy phát băng phóng thanh để dùng cho các công-tác rao truyền Tin-lành.

HỘI THÁNH ĐẠI NGÃI

Không đầy 2 năm thành lập. Hội-Thánh Đại Ngãi đã ý thức được trọng trách Truyền-đạo sâu-rộng.

Một tiểu chiến dịch Tin Lành vừa được thực hiện tại xã Đại Ngãi trong một thời gian kỷ lục 15 ngày sau khi biết diễn giả nhận lời mời.

Diễn giả duy nhất là Mục sư Phạm văn Thâu Trưởng đoàn lưu động Miền Đông Nam phần, cùng sự tham dự của Mục sư Phạm hữu Trực, TĐS Nguyễn thế Hiền, TĐ Chủ tọa và Hội-Thánh Ba xuyên, gồm có Ban Phụ Nữ chứng đạo và Ban Thanh thiếu niên.

(Xem tiếp trang 34)

BỐN TRANG SINH-HOẠT TRUYỀN-GIÁO NÀY DO MS PHẠM-VĂN-NĂM, TRƯỞNG-BAN TRUYỀN GIÁO TRUNG-ƯƠNG PHỤ-TRÁCH BÀI VỞ, CÁC TÔI-TỚ, CON-CÁI CHÚA CÓ TÀI-LIỆU, TIN-TỨC GÌ LIÊN-HỆ ĐẾN TRUYỀN-GIÁO, XIN GỬI VỀ CHO:

MỤC-SƯ PHẠM-VĂN-NĂM
Hộp-thư 2576 SAIGON

LỚP THÁNH-KINH ĐOÀN KỲ 11/1973 TẠI QUẢNG-ĐỨC

Cảm-tạ Đức Chúa Trời!

Ngài đã cho phép Trung-tâm Truyền-Giáo Tin-Lành Sắc-Tộc M'Nông Quảng-Đức tổ-chức lớp Kinh-Thánh Đoàn-kỳ 11/73. Khai giảng vào tối thứ ba ngày 12-6 và Bế - giảng vào tối thứ sáu 22-6-1973 tại Trường Kinh-Thánh M'Nông Quảng-đức.

Khóa này quy-tụ 55 học-viên đặc-biệt dành cho cấp lãnh-đạo như Mục-sư, Truyền-đạo, Cán-sự và Chấp-sự trong 10 Hội-Thánh về tham-dự. Khóa học này do Giáo-sĩ R. Phillips và Mục-sư Truyền-Giáo Khu-vực Quảng-đức đảm-trách.

Các vấn đề được đem ra thảo-luận và học hỏi kỳ này là: Hội-Thánh của Đức Chúa Trời, Chức-vụ Chấp-sự, Cách xữ-dụng tài-liệu Truyền-Đạo sâu-rộng, Cách học Kinh-Thánh, Phát-Triển đời mới và Y-tế phổ-thông. Suốt 10 ngày đêm Chúa có ban ơn nhiều trên học-viên. Đặc biệt các đại-diện Hội-thánh đã đặt mục-tiêu cho Hội-Thánh mình và hứa-nguyện xin Chúa cho từ đây đến cuối năm cả khu-vực Quảng-đức sẽ dắt đem 630 người về

tin Chúa, làm Lễ Báp-tem cho 400 người và thành-lập 02 Hội-Thánh mới.

Viết mấy lời này trước Cảm-tạ Chúa và sau kính xin quý tôi tớ con cái Chúa xa gần nhớ chúng tôi mà cầu-thay cho để chúng tôi đạt được mục-tiêu trên từ đây cho đến cuối năm 1973.

Chân-thành cảm ơn Quý-vị!

Mục-Sư TG HỒ-HIỆU-HẠ

**mua, đọc,
và cổ-động
T. K. N. S.
Tờ báo của
tín hữu Tin-Lành**

CẢM TẠ và TÔN-CAO

Bài làm chứng của THÁI BÌNH AN

« Chúa là Đức Chúa Trời tôi, TÔI SẼ CẢM TẠ CHÚA ;

Chúa là Đức Chúa Trời tôi, TÔI SẼ TÔN-CAO CHÚA »

Thi-Thiên 118 : 28

Trường Sư-Phạm Cao-Nguyên Ban-mê-thuật là một cơ-sở giáo-dục tốt-đẹp của Chánh - Phủ Việt - Nam Cộng - Hòa dành riêng để đào tạo các giáo-viên tiểu-học thuộc đủ mọi sắc-tộc thiểu-số tại Việt-Nam.

Trường cách xa thành-phố chừng năm cây-số, gồm hai trăm giáo-sinh nội-trú tại ký-túc-xá. Chương-trình học kéo dài trong hai năm, tiếng Việt được dùng làm thứ tiếng chính và duy-nhất để giảng-dạy.

Gia-đình chúng-tôi được chuyển-chuyển đến để phục-vụ và cư-trú luôn tại đây, vào tháng 10 năm 1969, trước ngày trường khánh-thành. Được biết có chừng bảy giáo-sinh Tin-Lành sắc-tộc từ các tỉnh miền cao-nguyên về đây học, chúng tôi liền tập-hợp họ lại để cầu-nguyện, tập hát và tổ-chức một lễ Giáng - Sanh đầu-tiên vào đêm 25-12-1969.

Niên-khóa 1970-71 chúng tôi được phép của Ông Hiệu - Trưởng nên duy - trì các buổi nhóm mỗi tuần một lần, để cầu-nguyện, học Kinh-Thánh và tập hát một cách đều-đặn hơn. Tuy - nhiên, những buổi nhóm này chỉ giới-hạn trong phạm-vi các giáo-sinh đã tin Chúa, chừng 15 em.

Tháng 10-1971, khai-giảng niên-học mới, chúng tôi được Chúa thúc-giục tổ-chức những buổi nhóm mở rộng, gồm cả các giáo sinh chưa tin Chúa, để tập hát và làm chứng về Chúa cho họ. Chúng tôi lại tăng thêm một buổi nhóm nữa, như vậy

mỗi tuần có hai buổi nhóm, vào tối Chúa-Nhật và tối thứ tư, từ 19g30-21g30.

Ông Bà Giáo-sĩ Philip-Young lúc còn ở Ban-mê-thuật, thường giúp-đỡ các giáo-sinh và chúng tôi phương-tiện di-chuyển, đến thờ - phượng và hát tôn - vinh Chúa tại các Hội - Thánh Banmêthuật, Tỉnh-Thương, Phước - An. Những buổi nhóm như vậy giúp-ích các em rất nhiều trong sự cố-gắng tập hát và bồi-bổ tâm-linh. Về sau, khi Ông bà Giáo-Sĩ về Saigon, các giáo sinh gặp sự khó-khăn hơn trong sự đi thờ - phượng Chúa, vì đa-số họ rất nghèo-thiếu. Dầu vậy, lòng yêu-mến Chúa và sự ham-thích đi thờ-phượng Chúa đã thắng hơn sự túng-ngặt và khoảng-đường dài năm cây-số từ trường đến nhà thờ.

Mỗi tháng một lần hoặc khi có cơ-hội thuận-tiện, chúng tôi đã mời quý vị Giáo-sĩ, Mục-Sư, Truyền-Đạo đến giảng-dạy hoặc làm chứng cho các giáo-sinh tại nhà chúng tôi. Vào đầu tháng 5/1972, trước kỳ thi tốt - nghiệp hai tháng, chúng tôi nhờ Chúa, dạy Phước-Âm Yếu-Chỉ cho các giáo-sinh sắp ra trường, vì có nhiều người sẽ trở về làng của họ là những nơi chưa có Hội-Thánh Chúa tại đó. Sau một kỳ khâu-vấn, chúng tôi nhận thấy các em rất yêu-mến và thông-hiểu Lời Chúa, nên chúng tôi mời Ông Mục-Sư Truyền-Giáo Lê-khắc-Cung đến trường vào chiều Chúa-Nhật 25.6.72 giảng cho các giáo-sinh một bài ngắn về lễ Báp-têm; sau đó chúng tôi đưa các em đến một giòng suối thuộc Buôn Alê-B cách trường độ 500 thước, tại đây họ chịu báp-têm. Số giáo-sinh này gồm có 7 người : 2 Chăm, 2 Rhadé, 3 Jarai.

Nhờ sự cổ-động của Ông Mục-Sur Hội-Trưởng và lòng yêu mến Chúa của quý tín-hữu khắp nơi, chúng tôi đã nhận được một số sách gồm: 61 quyển Thánh-Ca, 58 quyển Kinh-Thánh Tân-Cựu-Uớc. Chúng tôi cũng rất cảm-động vì có một em thiếu-nhi tín-đồ tại Hoa-Kỳ, đã nhin ăn quả để dành tiền mua 10 Kinh-Thánh và 10 Thánh-ca gửi tặng các giáo-sinh Tin-Lành tại đây. Chúng tôi cũng nhận được từ Ông Mục-sur Hội-Trưởng những quyển sách nhỏ nói về đời sống của các Cơ-đốc-nhân danh-tiếng như Rees-Howells, David Brainerd v. v... cùng những sách bồi-linh như: Vụ-án và sự chết Jê-sus-Christ, Đứng vững trên đức-tin, v.v...; một số sách Rạng-Đông do Ông Mục-Sur Trưởng - Phòng Tuyên-Úy Tin-Lành Sur-Đoàn 23 BB Darlac gửi tặng.

Chúng tôi đóng một kệ-sách, đặt tại nhà; làm một quyển sổ cho mượn, rồi cho các giáo-sinh mượn các sách đó về ký-túc-xá để hằng ngày có thể đọc, hát và suy-gẫm Lời Chúa. Thật là những niềm vui lớn-lao cho chúng tôi mỗi khi thỉnh-thoảng có dịp đi ngang qua ký-túc-xá giáo-sinh trong giờ nghỉ, chúng tôi nghe vang lên đâu đó những khúc hát như:

« Halêlugia, Ô thiên-đàng đây:

Tâm-linh trong-trắng, Ô thiên-đàng đây... (Thánh-ca 211) hoặc:

« Đồng-bào thiếu-số ở nơi non xanh,
Cùng một huyết-tánh, khác chi tôi,
anh... » (Thánh-ca 361)

Các giáo-sinh đặc-biệt thích Thánh-ca này, vì vậy trong buổi nhóm từ-giã trước khi nghỉ hè, họ cùng nhau hát lên để tặng vợ chồng chúng tôi và xin chúng tôi nhớ đến họ và đồng-bào thiếu-số mà cầu-nguyện cho.

Khi tôi viết bài này, các giáo-sinh đã ra về nơi quê-hương của mình, sau khi

đã hoàn-trả lại tất cả Kinh-Thánh và Thánh-ca cùng những sách mà các em mượn.

Hàng năm, những buổi đầu tiếp-xúc giữa chúng tôi và các giáo-sinh mới đã diễn ra cách tế-nhị, vì đa-số họ chưa có dịp-tiếp giao-tiếp nhiều với những giáo-sur người Việt nên họ rất rụt-rè. Họ lại chưa được thông-thạo tiếng Việt và mỗi sắc-dân đều có một phong-tục tập-quán riêng-biệt. Chúng tôi nhờ Chúa, san-bằng mọi sự cách-biệt để có thể gần-gũi, thân-thiện với các em, hầu có thể làm chứng về Chúa cho họ và đem họ trở lại cùng Chúa. Đàng khác, dầu yêu thương họ, chúng tôi cũng phải tỏ ra công-bằng giữa tất cả mọi giáo-sinh trong việc dạy-dỗ, chấm-bài, thi-cử, duy-trì kỷ-luật nhà trường...

Chúng tôi thường phải chỉ-dẫn các giáo-sinh Tin-Lành mới vào trường, cách sử-dụng quyển Kinh-Thánh và Thánh-ca tiếng Việt, vì từ trước, họ chưa từng thấy, biết hoặc sử-dụng đến. Chúng tôi cũng cậy-ơn Chúa, sống một đời sống trong khuôn-khổ của một con-cái Chúa và khuyên-dạy các giáo-sinh đã tin Chúa hãy cùng chúng tôi bày-tỏ đạo-lý chân-thật và yêu-thương của Chúa Jê-sus-Christ ra cho những người chưa biết Chúa trong trường, bằng chính đời sống hằng ngày của mỗi người chúng tôi, là những người đã thuộc về Ngài.

Chúng tôi thành-kinh dâng lời cảm-tạ Chúa vì Ngài có thăm-viếng các giáo-sinh một cách đặc-biệt nên trong nhiều buổi nhóm có sự ăn-năn, khóc-lóc, kêu-la, xưng-tội một cách đau-thương với Chúa. Thật, họ đã cầu-nguyện bằng tấm lòng và nước mắt của chính họ, đến nỗi những tiếng động của sấm-chớp và tiếng mưa giông ầm-ĩ bên ngoài gian phòng

nhóm của chúng tôi, không còn nghe thấy nữa. Mỗi sắc-dân cầu-nguyện bằng một thứ tiếng : Bahnar, Koho, Rhadé, Chăm; Thái, Thổ, Jarai, Chru... còn vợ-chồng chúng tôi thì cầu-nguyện bằng tiếng Việt-Nam. Chính Đức Chúa Trời Nhân-từ và Thương-xót đã nghe lời cầu-nguyện của mỗi người trong chúng tôi; Ngài bắt đầu thay-đổi trọn-vẹn đời sống của nhiều giáo-sinh Tin-Lành, từ tình-trạng buồn-thảm, ít nhóm lại, không

thường cầu-nguyện, trở-thành những người cầu-nguyện sốt-sắng, nhiệt-thành nhất vì có Chúa. Một số người khác quan-tâm chẳng những về chính mình mà còn quan-tâm và cầu-nguyện cho cả những người chưa biết Chúa tại trường Sư-phạm cũng như tại quê nhà của họ.

THÁI BÌNH AN

Giáo sư Trường Sư-phạm Cao-nguyên
Ban-mê-thuật, Darlac

GHI-ÂN. — CÁC ÂN-NHÂN ỦNG-HỘ VIỆC TRUYỀN GIÁO

Bà Mục-sư Nguyễn thanh-Hằng 1000đ. Thầy Bùi Trung-Thành 1200đ. Hội Thánh Pleiku 20.000đ. Thầy Y-Thet-Ayun 1805đ. Hội Thánh Khánh Hội 5050đ. Bà Cụ M.S. Ông-văn-Huyền 2000đ. Hội Thánh Đà-nẵng 31.000đ. Hội Thánh Thạnh-Mỹ 7100đ. Hội Thánh Cần-Thơ 3990đ. Hội Thánh Cai-lậy 1200đ. Ông Phạm-quang-Phẩm 6000đ. M.S. Phạm-văn-Năm 2000đ. Ông Lê-văn-Hồng 2000đ. Ông T.Đ. Võ-văn-Lạc 300đ. Hội Thánh Khánh Hội 4550đ. Hội Truyền Giáo P.A.L.H 9200đ. Nhóm H.K.T. Saigon 10.000đ. Ban trị sự T.L.H 50.000đ. Hội Thánh NhaTrang 35.000đ. Bà Nguyễn-thị-Thông 1000đ. Một ần danh Thần học-viện NhaTrang 5000đ. Bà Nguyễn-văn-Phòng 2000đ. Bà Cụ Phạm-đình-Khương 2000đ. Bà Nguyễn-văn-Sanh 500đ. Hội Thánh Hội An 1000đ. Hội-Thánh Long-An 820đ. Hội Thánh Tháp-Chàm 9000đ. Cụ M.S. Nguyễn-văn-Sáng 500đ. Bà M.S. Phạm-xuân-Tín 1000đ. Ông T.Đ. Nguyễn-công-Trứ 2000đ.

Tổng Thu 301.015đ. Tổng Chi 448.784đ.

Tiền bạc ủng-hộ việc truyền-giáo xin gửi về cho vị Thủ-quỹ, Mục-sư Nguyễn-hữu-Phiên, 14 Hồng Bàng, Saigon 5.

TIN TỨC HỘI-THÁNH

(Tiếp theo trang 30)

Dầu bị chi phối nhân lực bởi chiến dịch Tin Lành qui mô ở Cà mau, nhưng Chúa ban phước cho rất lạ lùng và danh Chúa được vinh hiển. Hội-Thánh nhỏ bé Đại Ngãi đã cố gắng đến mức tối đa trong mọi phương diện và thấy Chúa đã dứt dây Hội-Thánh cũng như kêu gọi nhiều người đến với Ngài.

Trong 3 ngày đêm trong chiến dịch, ban ngày giảng lộ thiên tại chợ Đại Ngãi, Mương điều và vàm Kế sách. Ban đêm tại sân nhà thờ. Mỗi đêm có

độ 500 người nghe giảng.

Sau 3 ngày đêm giảng Tin Lành kết quả Chúa cho được 44 người tin nhận Chúa.

Đây là một thành quả rất khiêm nhường, nhưng với Hội-Thánh Đại Ngãi thì thật là lớn lao. Chúa đã làm một việc lạ lùng tại xã Đại Ngãi. Mọi lòng con cái Chúa trong Hội-thánh, nhỏ bé này rất đổi vui mừng.

Xin quý tôi tớ và con cái Chúa nhớ cầu thay cho Hội-Thánh Đại Ngãi đang trên đà phát triển và mở mang công việc nhà Chúa. Thành thật cảm ơn.

TĐ. NGUYỄN VĂN NĂM

THÁNH-KINH N.S.

GHI MUA BÀI HỌC TRƯỜNG CHÚA-NHỰT 1974

Từ đầu năm 1974, bài học Trường Chúa-nhựt được soạn theo một thể-thức mới, chia ra làm 3 phân-cấp, với những đề-tài khác nhau, thích-hợp từng hạng tuổi, chớ không cùng học chung 1 khúc Kinh-thánh, 1 đề-mục và 1 câu-gốc như trước.

Bài LỚP ẤU-NHI cho học-viên từ 4 đến 9 tuổi,

Bài LỚP THIẾU-NIÊN cho học-viên từ 10 đến 14 tuổi,

Bài LỚP THANH-TRĂNG cho học-viên từ 15 đến 19 tuổi và người lớn.

Có BÀI HỌC cho học-viên, gồm 13 bài, học trong một tam-cá-nguyệt, phát-hành 1 tháng trước mỗi tam-cá-nguyệt. Ngoài ra, còn có SÁCH GIÁO-KHOA dành riêng cho giáo-viên, gồm 52 bài, với những tài-liệu chi-tiết rất phong-phú, giúp-đỡ nhiều cho giáo-viên trong việc nghiên-cứu bài dạy trọn năm, sẽ phát-hành vào lối tháng 11 năm 1973.

Yêu-cầu Quý vị Chủ-tọa Hội-thánh, hiệp với vị Trưởng-ban Trường Chúa-nhựt, kiểm-tra lại lượng-số học-viên theo các hạng tuổi nêu trên để mua đủ số bài học cần-dùng.

Rất mong Quý vị sốt-sắng gởi phiếu ghi mua theo mẫu dưới đây về Phòng sách Tin-lành, hộp thư 329, Saigon, càng sớm càng tốt, để chúng tôi liệu-định số in. Giá-cả và cách trả tiền, sẽ thông-báo sau.

MẪU PHIẾU GHI MUA BÀI HỌC TRƯỜNG CHÚA-NHỰT ĐỆ NHẤT TCN 1974

CHI-HỘI

XIN GHI MUA :

Cho . . . LỚP ẤU-NHI : . . . tập BÀI HỌC và . . . SÁCH GIÁO-KHOA

Cho . . . LỚP THIẾU-NIÊN : . . . tập BÀI HỌC và . . . SÁCH GIÁO-KHOA

Cho . . . LỚP THANH-TRĂNG : . . . tập BÀI HỌC và . . . SÁCH GIÁO-KHOA

Ngày . . . . . tháng . . . . . năm 1973

Ký tên,

Về việc cải-tổ Trường Chúa-nhựt để tiện áp-dụng bài học mới này, Ban Trị-sự Tổng-liên-hội và Ủy-ban Cơ-đốc giáo-dục sẽ có quyết-định và thông-tri gởi đến các Hội-thánh.

CƠ-QUAN XUẤT-BẢN TIN-LANH

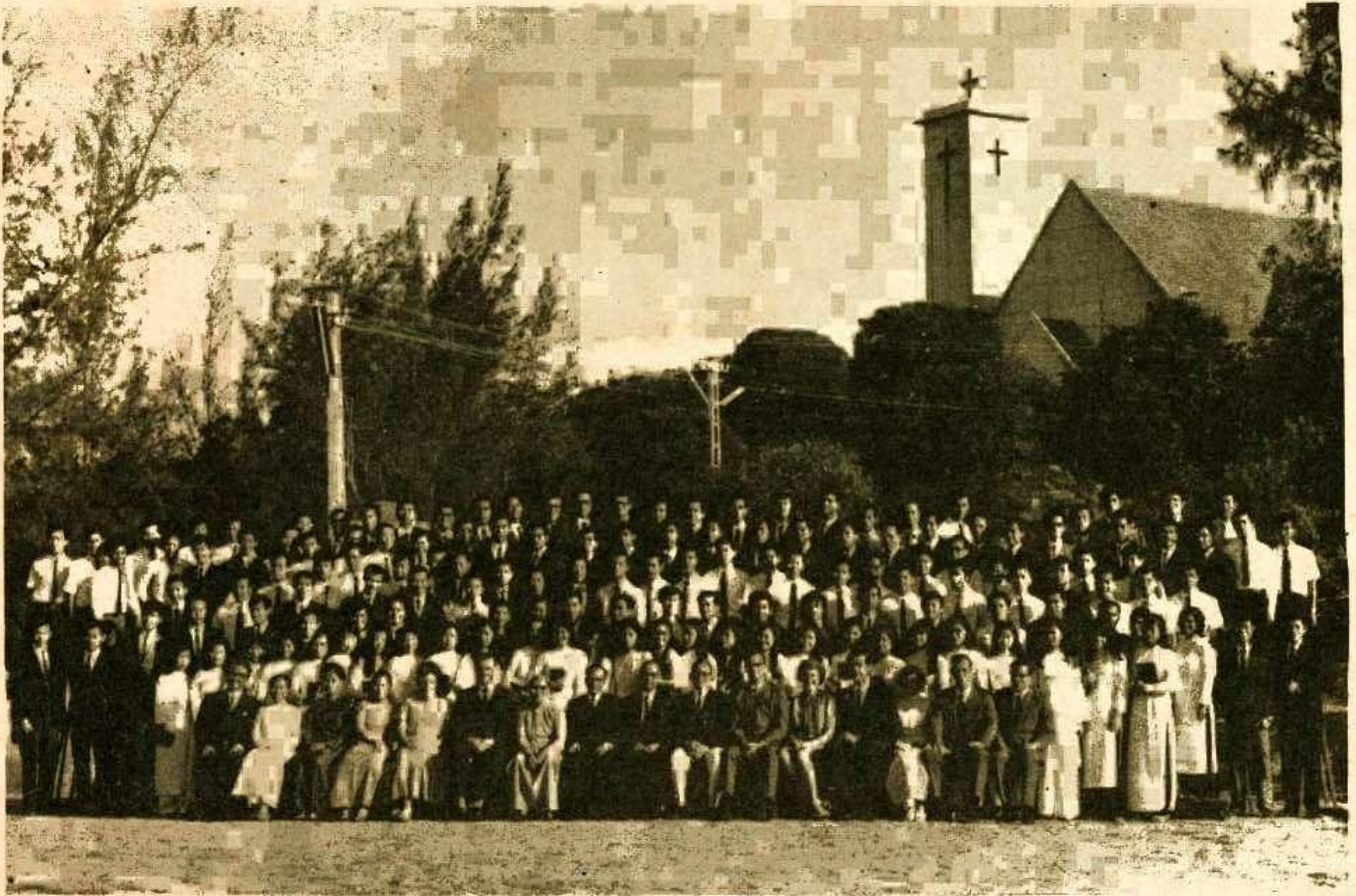
14, Hồng-Bàng, Saigon 5

Đã có bán LỜI SỐNG HẰNG NGÀY Quyền Ba

Xin hỏi mua nơi các Phòng sách Tin-Lành

THÁNH-KINH NGUYỆT-SAN, tờ báo của mỗi tín-hữu Tin-Lành

*Ban Giáo-sư và toàn-thể Sinh-viên, Học-sinh
Thánh-kinh Thần-học-viện Nha-trang, niên học 1972-1973*

*Đại hội kỳ 4 Đoàn Thanh-niên Tin-lành Miền Tây
họp tại Vĩnh-long, 8 đến 10-2-1973*